

IOAN ȘI ROMANI

CLUJ NAPOCA, ROMANIA
- 2006

Prietene: Îți pun cea mai importantă întrebare din viață. **Bucuria sau întristarea ta pentru toată eternitatea depinde de răspunsul pe care-l vei da.** Întrebarea este: **Ești salvat, ai fost tu salvat?** Nu se pune problema cât de bun ești, nici dacă ești membru în vreo biserică, ci, **ești salvat? Ești sigur că vei merge în cer când vei muri?**

Pentru ca să poți merge în cer, Dumnezeu spune că trebuie să fi născut din nou. În Ioan 3:7, Isus i-a spus lui Nicodim: „**Trebuie să fiți născuți din nou.**”

În Biblie Dumnezeu ne dă planul prin care putem afla cum să fim născuți din nou, adică să fim salvați. Planul lui este simplu! Tu poți fi salvat chiar astăzi. Cum?

Mai întâi, prietene, trebuie să îți dai seama că **ești păcătos**. Romani 3:23 spune: „**Fiindcă toți au păcătuit** și nu ajung la gloria lui Dumnezeu.”

Deoarece ești păcătos ești **condamnat la moarte**. Romani 6:23 spune: „Fiindcă plata păcatului este moarte....” **Aceasta înseamnă despărțirea eternă de Dumnezeu, în iad.** “Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o *singură* dată, iar după aceasta *vine* judecata,” (Evrei 9:27).

Dar Dumnezeu te-a iubit atât de mult încât l-a dat pe singurul său Fiu născut, pe Isus Cristos, ca să poarte păcatul tău și să moară în locul tău. “Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat l-a făcut păcat pentru noi; ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el,” (2 Corinteni 5:21).

Isus a trebuit să-și verse sângele și să moară. „Căci **viața trupului este în sânge...**” (Levitic 17:11), și „...fără vărsare de sânge nu este iertare,” (Evrei 9:22).

„Dar Dumnezeu își demonstrează dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși **Cristos a murit pentru noi,**” (Romani 5:8).

Deși nu putem înțelege cum, Dumnezeu a spus că **păcatele mele și păcatele tale** au fost puse asupra lui Isus și **el a murit în locul nostru**. El a devenit **înlocuitorul nostru**. Da, este adevărat, căci Dumnezeu nu poate să mintă. Prietene, “...Dumnezeu **...acum**, poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni, **să se pocăiască;**” (Faptele Apostolilor 17:30).

Această pocăință este o schimbare a minții, în urma căreia persoana respectivă este de acord cu Dumnezeu, recunoscând că este păcătoasă și acceptând lucrarea săvârșită de Isus pentru noi pe cruce.

În Faptele Apostolilor 16:30-31 temnicerul din Filipi i-a întrebat pe Paul și pe Silas: “...Domnilor ce trebuie să fac **ca să fiu salvat?**” Și ei i-au răspuns: “**Crede pe Domnul Isus Cristos și vei fi salvat...**”

Pur și simplu crede în el ca și în cel care a purtat păcatul tău, a murit în locul tău, a fost îngropat și cel pe care Dumnezeu l-a înviat.

Învierea lui constituie o asigurare puternică a faptului că cel credincios are un fundament pe baza căruia să afirme că posedă viață eternă, atunci când l-a primit pe Isus ca și salvator.

„Dar **tutoror** celor ce l-au primit, **le-a dat autoritatea** să devină fiii lui Dumnezeu; *chiar* celor ce cred în numele lui,” (Ioan 1:12).

„Fiindcă oricine va chema numele Domnului **va fi salvat,**” (Romani 10:13).

În acest oricine ești cuprins și tu. “Va fi salvat” înseamnă certitudine absolută – nu “poate,” sau “să mai vedem...” ci sigur **va fi salvat**.

Neîndoios îți dai seama că ești păcătos. Chiar acum, oriunde te-ai afla, pocăindu-te, îndreaptă-ți inima înspre Dumnezeu în rugăciune.

În Luca 18:13, un păcătos s-a rugat astfel: “Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos.” Roagă-te și tu: *Doamne știu că sunt păcătos. Cred că Isus a fost înlocuitorul meu, când a murit pe cruce. Cred că sângele său vărsat, moartea, îngroparea și învierea sa, s-au săvârșit pentru mine. Acum îl primesc ca salvator al meu. Îți mulțumesc pentru iertarea păcatelor mele, pentru darul salvării și al vieții eterne, toate datorate harului tău plin de îndurare. Amin.*

Crede-l pe Dumnezeu pe cuvânt și însușește-ți, prin credință, salvarea lui. **Crede și vei fi salvat**. Nici o biserică, nici o lojă și nici toate faptele bune din lume nu te pot salva. **Nu uita, Dumnezeu este cel care salvează. Toată salvarea este a lui!**

Planul simplu de salvare este acesta: Tu ești păcătos. Prin urmare dacă nu crezi în Isus, care a murit în locul tău, vei petrece eternitatea în iad. Dacă crezi în el ca și salvator al tău crucificat, îngropat și înviat, primești iertarea pentru toate păcatele tale și **darul său de salvare eternă prin credință**.

Poate vei spune: Nu se poate să fie atât de simplu! Ba da, este chiar așa de simplu și întru totul de acord cu învățătura Bibliei. Este chiar planul lui Dumnezeu. **Prietene crede în Domnul Isus și primește-l ca și salvator al tău chiar astăzi.**

Dacă planul lui nu-ți este perfect limpede, **recitește acest tractat și nu-l lăsa din mână până când îl vei înțelege**. Sufletul tău prețuiește mai mult decât toată lumea aceasta.

„Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga lumea întreagă, și o să își piardă propriul suflet? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?” (Marcu 8:36, 37).

Caută să fii sigur că ești salvat. Dacă îți pierzi sufletul, ratezi cerul și pierzi totul. **Te rog, lasă-l pe Dumnezeu să te salveze chiar în clipa aceasta!**

Puterea lui Dumnezeu te va salva și te va păstra salvat, ajutându-te să trăiești o viață creștină de biruință. “Nu v-a luat nici o ispită, decât ceva obișnuit omului; dar Dumnezeu este credincios, care nu va permite a fi voi ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați,” (1 Corinteni 10:13).

Nu te încrede în sentimentele tale. Ele sunt schimbătoare. Bazează-te pe promisiunile lui Dumnezeu. Ele nu se schimbă niciodată. După ce ai fost salvat sunt trei lucruri pe care trebuie să le practici zilnic pentru creșterea ta spirituală: Roagă-te – adică vorbește cu Dumnezeu. **Citește Biblia** – lasă-l astfel pe Dumnezeu să-ți vorbească. **Fii mărturisitor** – vorbește pentru Dumnezeu.

Trebuie după aceasta să te botezi, ca act de ascultare față de Domnul Isus Cristos, și **ca mărturie publică a salvării tale**; apoi să aderi

fără întârziere la o biserică fidelă Bibliei. “...**nu fi rușinat de mărturia Domnului nostru**,” (2 Timotei 1:8).

“De aceea, pe oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe el îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în cer,” (Matei 10: 32).

Copyright © 2005 Editura Fidela.

Toate drepturile sunt rezervate.

Această carte poate fi tipărită fără o permisiune expresă.

Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Pentru mai multe informații contactați:

Biserica Baptistă Independentă

Lumina Evangheliei

Str. Târnavelor, Nr 41

Cluj-Napoca, România 400597

Ioan

1 În început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

2 Același era în început cu Dumnezeu.

3 Toate lucrurile au fost făcute prin el, și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut.

4 În el era viață, și viața era lumina oamenilor.

5 Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

6 Era un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.

7 Același a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie despre Lumina aceea, pentru ca toți prin el să creadă.

8 Nu era el acea Lumină, ci a fost trimis să aducă mărturie despre Lumina aceea.

9 Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om ce vine în lume.

10 El era în lume și lumea a fost făcută prin el, și lumea nu l-a cunoscut.

11 A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit.

12 Dar tuturor celor ce l-au primit, le-a dat autoritatea să devină fiii lui Dumnezeu; chiar celor ce cred în numele lui.

13 Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia bărbatului, ci din Dumnezeu.

14 Și Cuvântul a fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și noi am privit gloria

lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl).

15 Ioan a adus mărturie despre el și a strigat spunând, Acesta era el, despre care am spus, Cel ce vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.

16 Și din plinătatea lui noi toți am primit, și har pentru har,

17 Pentru că legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.

18 Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul-născut Fiul, care este în sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut.

19 Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să îl întrebe, Tu cine ești?

20 Și a mărturisit și nu a negat; ci a mărturisit, Eu nu sunt Cristosul.

21 Și l-au întrebat, Atunci ce ești? Ești Ilie? Și el spune, Nu sunt. Ești tu profetul? Și a răspuns, Nu.

22 Atunci i-au spus, Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine însuși?

23 El a spus, Eu sunt vocea aceleia strigând în pustie, Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia.

24 Și cei ce au fost trimiși erau dintre farisei.

25 Și l-au întrebat și i-au spus, Atunci de ce botezi, dacă nu ești Cristosul, nici Ilie, nici profetul?

26 Ioan le-a răspuns, zicând, Eu botez cu apă; dar printre voi stă unul în picioare, pe care voi nu îl cunoașteți.

27 El este acela, care venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui cureauă a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg.

28 Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde era Ioan botezând.

29 A doua zi, Ioan vede pe Isus venind la el și spune, Iată Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii.

30 El este acela despre care eu am spus, După mine vine un om, care este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.

31 Și eu nu îl cunoșteam, dar ca să fie înfățișat lui Israel, din această cauză am venit botezând cu apă.

32 Și Ioan a adus mărturie, spunând, Am văzut Spiritul coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste el.

33 Și eu nu îl cunoșteam, dar cel ce m-a trimis să botez cu apă, același, mi-a spus, Acela peste care vei vedea Spiritul coborând și rămânând peste el, acela este cel ce botează cu Duhul Sfânt.

34 Și eu am văzut și am adus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35 Din nou, a doua zi Ioan stătea în picioare, și doi dintre discipolii lui;

36 Și privind pe Isus umblând, spune, Iată Mielul lui Dumnezeu.

37 Și cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.

38 Atunci Isus s-a întors și i-a văzut urmându-l și le spune, Ce căutați? Și ei i-au spus, Rabbî (care fiind tradus se spune, Învățătorule), unde locuiești?

39 Veniți și vedeți, le spune. S-au dus și au văzut unde locuiește și au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea.

40 Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

41 El, întâi găsește pe fratele său Simon și îi spune, Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul).

42 Și l-a adus la Isus. Și când Isus l-a văzut, i-a spus, Tu ești Simon fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care este tradus, piatră).

43 A doua zi Isus a voit să se ducă în Galileea și găsește pe Filip și îi spune, Urmează-mă.

44 Și Filip era din Betsaida, orașul lui Andrei și Petru.

45 Filip găsește pe Natanael și îi spune, Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege, și profeți, pe Isus din Nazaret fiul lui Iosif.

46 Și Natanael i-a spus, Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip îi spune, Vino și vezi.

47 Isus a văzut pe Natanael venind la el și spune despre el, Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.

48 Natanael îi spune, De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis, Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.

49 Natanael a răspuns și îi zice, Rabbî, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Regele lui Israel.

50 Isus a răspuns și i-a zis, Pentru că ți-am spus, Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.

51 Și îi spune, Adevărat, adevărat vă spun, că de acum veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

2 Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileei și mama lui Isus era acolo;

2 Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui.

3 Și când *ei* au dorit vin, mama lui Isus zice către el, Nu au vin.

4 Isus îi spune, Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul.

5 Mama lui spune servitorilor, Să faceți orice vă va spune.

6 Și acolo erau șase vase de piatră, puse conform obiceiului de purificare al iudeilor; care conțineau două sau trei măsurii.

7 Isus le spune, Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus.

8 Și le spune, Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au dus.

9 Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știa), conducătorul nunții a chemat pe mire,

10 Și îi spune, Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul bun până acum.

11 Acest început al semnelor l-a făcut Isus în Cana Galileei; și a arătat gloria sa; și discipolii lui l-au crezut pe el.

12 După aceasta, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii lui; și au rămas acolo nu multe zile.

13 Și paștele iudeilor era aproape, și Isus a urcat la Ierusalim,

14 Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos;

15 Și făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele,

16 Și a spus celor ce vindeau porumbei, Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de comerț.

17 Și discipolii lui și-au amintit că este scris, Zelul casei tale m-a mâncat pe mine.

18 Atunci iudeii au răspuns și i-au zis, Ce semn ne arăți nouă văzând că faci acestea?

19 Isus a răspuns și le-a zis, Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.

20 De aceea iudeii au spus, Patruzeci și șase de ani a fost templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile?

21 Dar el le vorbea despre templul trupului său.

22 Tocmai de aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus.

23 Dar când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți,

25 Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3 Între farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor;

2 Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus, Rabbî, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele

acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el.

3 Isus a răspuns și i-a zis, Adevărat, adevărat îți spun, Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.

4 Nicodim zice către el, Cum poate fi născut un om fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să fie născut?

5 Isus a răspuns, Adevărat, adevărat îți spun, Dacă cineva nu este născut din apă și din Spirit, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.

6 Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Spirit, este spirit.

7 Nu te minuna că ți-am spus, Trebuie să fiți născuți din nou.

8 Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Spiritul.

9 Nicodim a răspuns și i-a zis, Cum pot fi acestea?

10 Isus a răspuns și i-a zis, Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea?

11 Adevărat, adevărat îți spun, că vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut; și nu primim mărturia noastră.

12 Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești?

13 Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer.

14 Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului;

15 Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă.

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul-născut Fiul al său, pentru ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață eternă.

17 Fiindcă Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru ca lumea prin el să fie salvată.

18 Cine îl crede pe el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului-născut Fiul al lui Dumnezeu.

19 Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20 Fiindcă oricine practică răul, urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele;

21 Dar cel ce face adevăr vine la lumină, ca să fie arătate faptele lui, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu.

22 După aceea Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii, și stătea acolo cu ei și boteza.

23 Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și ei veneau și erau botezați.

24 Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.

25 Între unii dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a ridicat atunci o întrebare despre purificare.

26 Și au venit la Ioan și i-au spus, Rabbi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată acesta botează și toți vin la el.

27 Ioan a răspuns și a zis, Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat din cer.

28 Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus, Nu sunt eu Cristosul, dar sunt trimis înaintea lui.

29 Cine are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită.

30 El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez.

31 Cel ce vine de sus, este mai presus de toți; cel ce este din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului; cel ce vine din cer, este deasupra tuturor.

32 Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce ca mărturie, și nimeni nu primește mărturia lui.

33 Cel ce a primit mărturia lui a pus pe sigiliul lui că Dumnezeu este adevărat.

34 Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă Spiritul cu măsură.

35 Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui.

36 Cine îl crede pe Fiul, are viață eternă; dar cine nu îl crede pe Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.

4 De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan,

2 (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui),

3 A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea.

4 Și trebuia să treacă prin Samaria.

5 Atunci ajunge la un oraș al Samariei numit Sihar, aproape de

ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif.

6 Și era acolo fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea.

7 *Atunci* vine o femeie din Samaria să scoată apă. Isus îi spune, Dă-mi să beau.

8 (Fiindcă discipolii lui se duseseră în oraș să cumpere mâncare.)

9 Atunci femeia din Samaria îi spune, Cum tu, fiind iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii, în adevăr, nu au legături cu samaritenii.

10 Isus a răspuns și i-a zis, Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este *cel* ce îți spune, Dă-mi să beau, tu ai fi cerut să bei și el ți-ar fi dat apă vie.

11 Femeia îi spune, Domnule, nu ai cu ce să scoți *apă* și fântâna este adâncă; de unde așadar ai apa vie?

12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui?

13 Isus a răspuns și i-a zis, Oricine bea din apa aceasta, va înseta din nou.

14 Dar oricine bea din apa ce eu i-o voi da, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă țâșnind în viață eternă.

15 Femeia zice către el, Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

16 Isus îi spune, Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici.

17 Femeia a răspuns și a zis, Nu am soț. Isus îi spune, Bine ai spus, Nu am soț;

18 Pentru că cinci soți ai avut, și acela pe care îl ai acum nu este soțul tău; în asta ai spus adevărat.

19 Femeia îi spune, Domnule, văd că ești profet.

20 Tații noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.

21 Isus îi spune, Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui.

22 Voi vă închinați la *ceea* ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă salvarea este a iudeilor.

23 Dar vine timpul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în spirit și în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel *de oameni* să i se închine.

24 Dumnezeu *este* un Spirit; și cei ce se închină lui, trebuie să i se închine în spirit și în adevăr.

25 Femeia îi spune, Știu că vine Mesia, care se numește Cristos; când vine el, pe toate ni le va spune.

26 Isus îi spune, Eu, cel care vorbește cu tine, sunt *el*.

27 Și peste aceasta au venit discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia, dar nimeni nu a spus, Ce cauți? Sau, De ce vorbești cu ea?

28 Atunci femeia a lăsat vasul ei și s-a dus în oraș, și spune oamenilor,

29 Veniți să vedeți un om, care mi-a spus pe toate câte le-am făcut; nu cumva este Cristosul?

30 Atunci ei au ieșit din oraș și au venit la el.

31 În timpul acesta, discipolii lui îl rugau, spunând, Rabbi, mănâncă.

32 Dar le-a spus, Eu am o mâncare de mâncat ce voi nu o cunoașteți.

33 De aceea discipolii spuneau unul altuia, I-a adus cineva să mănânce?

34 Isus le spune, Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să termin lucrarea lui.

35 Nu spuneți voi că, Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun, Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș.

36 Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună.

37 Fiindcă în aceasta, cuvântul este adevărat că, Unul seamănă și altul seceră.

38 Eu v-am trimis să secerăți unde nu v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat în ostenele lor.

39 Și mulți samariteni din orașul acela l-au crezut pe el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie, Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut.

40 De aceea când au venit samaritenii la el l-au rugat să rămână cu ei; și a rămas acolo două zile.

41 Și mai mulți au crezut din cauza propriului său cuvânt,

42 Și spuneau femeii, Acum credem, nu din cauza spuselor tale; fiindcă l-am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii.

43 Iar după cele două zile a plecat de acolo, și s-a dus în Galileea.

44 Fiindcă Isus însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui patrie.

45 Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei au mers la sărbătoare.

46 Atunci Isus a venit din nou în Cana Galileei, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47 Auzind el că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul; fiindcă era pe moarte.

48 Atunci Isus a spus către el, Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede.

49 Nobilul spune către el, Coboară domnule, altfel copilul meu moare.

50 Isus îi spune, Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus.

51 Și pe când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând, Fiul tău trăiește.

52 Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine. Și i-au spus, Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra.

53 Așadar, tatăl a cunoscut că *era* chiar ora aceea în care îi zisese Isus, Fiul tău trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui.

54 Acesta *este* iarăși al doilea miracol, *pe care* l-a făcut Isus, după ce a plecat din Iudeea în Galileea.

5 După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la Ierusalim.

2 Și este în Ierusalim, lângă *poarta* oilor, un bazin, care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade.

3 În acestea zăceau o mulțime mare de bolnavi; orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4 Fiindcă un înger se cobora la un anumit timp în bazin și agita apa; și cine intra primul după agitatea apei era făcut sănătos de orice boală avea.

5 Și acolo era un anumit om, care avea o infirmitate de treizeci și opt de ani.

6 Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era *așa* de mult timp, îi spune, Dorești să fii făcut sănătos?

7 Bolnavul i-a răspuns, Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în bazin când se agită apa; iar, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.

8 Isus îi spune, Ridică-te, ia-ți patul tău și umblă.

9 Și imediat omul a fost făcut sănătos și și-a luat patul lui și umbla; însă în ziua aceea era sabbatul.

10 Iudeii au spus de aceea celui ce fusese vindecat, Este sabbatul; nu îți este legiuit să *îți* iei patul.

11 El le-a răspuns, Cel ce m-a făcut sănătos, el mi-a spus, Ia-ți patul tău și umblă.

12 Atunci l-au întrebat, Cine este omul care ți-a spus, Ia-ți patul tău și umblă?

13 Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind mulțime în locul *acela*.

14 După acestea Isus îl găsește în templu și i-a spus, Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătuiești, ca nu cumva să ți se întâmple ceva mai rău.

15 Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos.

16 Și de aceea, iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să îlucidă, pentru că a făcut acestea în sabbat.

17 Dar Isus le-a răspuns, Tatăl meu lucrează până acum; și eu lucrez.

18 Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îlucidă, nu numai pentru că încălca sabbatul, dar și spunea că Dumnezeu *este* Tatăl său, făcându-se el însuși egal cu Dumnezeu.

19 Atunci Isus a răspuns și le-a zis, Adevărat, adevărat vă spun, Fiul nu

poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând; fiindcă pe cele ce le face el, pe acestea și Fiul le face la fel.

20 Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el însuși; și îi va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.

21 Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește.

22 Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului,

23 Ca toți să onoreze pe Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul nu onorează pe Tatăl care l-a trimis pe el.

24 Adevărat, adevărat vă spun, Cine aude cuvintele mele și crede pe cel ce m-a trimis pe mine, are viață eternă, și nu vine în condamnare ci a trecut din moarte la viață.

25 Adevărat, adevărat vă spun, Vine timpul și acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor trăi.

26 Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși.

27 Și i-a dat autoritate și să execute judecată, pentru că este Fiul omului.

28 Nu vă minunați de aceasta; pentru că vine timpul, în care toți cei care sunt în morminte vor auzi vocea lui,

29 Și vor ieși afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au practicat cele rele, pentru învierea damnării.

30 Eu nu pot face nimic de la mine însumi; cum aud, judec, și judecata mea este dreaptă; pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a trimis pe mine.

31 Dacă eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.

32 Este altul care aduce mărturie despre mine, și știu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată.

33 Voi ați trimis la Ioan și el a adus mărturie adevărului.

34 Dar eu nu primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să fiți salvați.

35 El a fost o lumină aprinsă și strălucitoare și voi ați voit să vă veseliți un timp în lumina lui.

36 Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă lucrările pe care mi le-a dat Tatăl să le termin, lucrările însele pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis pe mine.

37 Și Tatăl însuși, care m-a trimis pe mine, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea, nici nu i-ați văzut înfățișarea.

38 Și cuvântul lui nu îl aveți trăind în voi; pentru că pe cel ce l-a trimis el, pe el nu îl credeți voi.

39 Cercetați scripturile, pentru că voi gândiți că în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele care aduc mărturie despre mine.

40 Și nu voiți să veniți la mine ca să aveți viață.

41 Nu primesc onoare de la oameni.

42 Dar vă știu că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

43 Am venit în numele Tatălui meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în propriul lui nume, pe el îl veți primi.

44 Cum puteți crede voi care primiți onoare unii de la alții, și nu căutați onoarea care vine doar de la Dumnezeu?

45 Să nu gândiți că eu vă voi acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care sperați.

46 Fiindcă, dacă ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine.

47 Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?

6 După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileei, care este marea Tiberiadei.

2 Și o mare mulțime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi.

3 Și Isus s-a urcat pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi.

4 Și paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.

5 Atunci Isus, ridicând ochii și văzând că o mare mulțime vine la el, spune către Filip, De unde să cumpărăm pâine, ca aceștia să mănânce?

6 Și spunea aceasta ca să îl încerce; fiindcă el însuși știa ce avea să facă.

7 Filip i-a răspuns, Pâine de două sute de dinari nu le este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin.

8 Unul din discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, îi spune,

9 Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția?

10 Și Isus a spus, Faceți oamenii să se așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au așezat, în număr de aproape cinci mii.

11 Și Isus a luat pâinile, și după ce a adus mulțumiri, le-a împărțit discipolilor, iar discipolii celor ce ședeau jos; la fel și din pești cât au dorit.

12 După ce au fost săturați, Isus le spune discipolilor săi, Adunați

frânturile care rămân, ca nu cumva ceva să se piardă.

13 Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat.

14 Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus, au spus, Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în lume.

15 De aceea, Isus știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă rege, s-a dus din nou pe munte, numai el singur.

16 Iar când s-a făcut seară discipolii lui s-au coborât la mare.

17 Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la ei.

18 Și marea s-a întăritat pentru că sufla un vânt puternic.

19 Și după ce au văslit așa cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și au fost înfricoșați.

20 Dar el le spune, Eu sunt; nu vă temeți.

21 Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și imediat corabia a sosit la țărmul spre care mergeau.

22 A doua zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu era nici o altă corabie decât aceea în care se urcaseră discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu ea;

23 (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul mulțumise).

24 Când a văzut așadar mulțimea, că nici Isus, nici discipolii lui nu erau

acolo, s-au urcat și ei în corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus.

25 Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus, Rabbi, când ai venit aici?

26 Isus le-a răspuns și a zis, Adevărat, adevărat vă spun, Voi mă căutați nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini și ați fost săturați.

27 Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața eternă pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.

28 Atunci au spus către el, Ce să facem ca să putem lucra lucrările lui Dumnezeu?

29 Isus a răspuns și le-a zis, Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, ca să credeți pe acela pe care l-a trimis el.

30 De aceea i-au spus, Așadar ce semn faci tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu?

31 Tații noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este scris, Le-a dat pâine din cer să mănânce.

32 Atunci Isus le-a spus, Adevărat, adevărat vă spun, Nu Moise v-a dat acea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer.

33 Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii.

34 Atunci au spus către el, Doamne, dă-ne totdeauna această pâine.

35 Și Isus le-a spus, Eu sunt pâinea vieții, cine vine la mine nu va flămânzi niciodată; și cine mă crede pe mine, nicidecum nu va înseta niciodată.

36 Dar v-am spus, Că m-ați și văzut și tot nu credeți.

37 Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi scoate afară;

38 Pentru că m-am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis pe mine.

39 Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis pe mine, ca din toți pe care mi i-a dat să nu pierd nici unul, ci să îl înviez în ziua de apoi.

40 Și aceasta este voia celui ce m-a trimis pe mine, ca oricine care vede pe Fiul și îl crede pe el, să aibă viață eternă; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

41 Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus, Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer.

42 Și spuneau, Nu este acest Isus fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el atunci, M-am coborât din cer?

43 De aceea Isus a răspuns și le-a zis, Nu cârtiți între voi.

44 Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis pe mine îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 Este scris în profeți, Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la mine.

46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de el care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun, Cel ce mă crede pe mine are viață eternă.

48 Eu sunt pâinea vieții.

49 Tații voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

50 Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca oricine să mănânce din ea și să nu moară.

51 Eu sunt pâinea vie, care a coborât din cer; dacă mănâncă vreunul din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care, de asemenea, o voi da eu este carnea

mea, pe care o voi da pentru viața lumii.

52 Iudeii așadar se certau între ei spunând, Cum poate acest om să ne dea carnea *lui* să o mâncăm?

53 Atunci Isus le-a spus, Adevărat, adevărat vă spun, Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.

54 Cine mănâncă carnea mea și bea sângele meu, are viață eternă și eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci carnea mea este într-adevăr mâncare și sângele meu este într-adevăr băutură.

56 Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu, trăiește în mine și eu în el.

57 Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis pe mine, și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă pe mine, va trăi și el prin mine.

58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au mâncat tații voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna.

59 Acestea le-a spus în sinagogă pe când preda în Capernaum.

60 De aceea, mulți dintre discipolii lui când au auzit au spus, Greu este cuvântul acesta; cine îl poate asculta?

61 Dar Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui cărteau despre aceasta, le-a spus, Aceasta vă poticnește?

62 Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se unde era mai înainte?

63 Spiritul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun eu, sunt spirit și sunt viață.

64 Dar sunt unii din voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au crezut, și cine este cel care îl va trăda.

65 Și spunea, Din această cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de Tatăl meu.

66 De atunci mulți dintre discipolii lui au mers înapoi, și nu mai umblau cu el.

67 Atunci Isus a spus celor doisprezece, Nu doriți și voi să plecați?

68 Atunci Simon Petru i-a răspuns, Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne.

69 Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.

70 Isus le-a răspuns, Nu v-am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul din voi este diavol?

71 Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul din cei doisprezece.

7 Și după acestea, Isus a umblat prin Galileea; fiindcă nu dorea să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îlucidă.

2 Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape.

3 De aceea frații lui au spus către el, Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi lucrările pe care tu le faci.

4 Fiindcă nimeni nu face ceva în ascuns, ci el însuși caută să fie pe față. Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuși lumii.

5 Fiindcă nici frații lui nu îl credeau pe el.

6 Atunci Isus le-a spus, Timpul meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata.

7 Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu aduc mărturie despre ea, că lucrările ei sunt rele.

8 Urcați-vă la această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare; pentru că timpul meu nu este încă împlinit.

9 După ce le-a spus acestea, a rămas în Galileea.

10 Dar după ce au urcat frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în ascuns.

11 Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau, Unde este el?

12 Și era mult murmur în mulțime despre el: într-adevăr unii spuneau, Este un om bun; alții spuneau, Nu, ci înșeală mulțimea.

13 Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama iudeilor.

14 Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat la templu, și le preda.

15 Și iudeii se minunau, spunând, Cum știe acest om carte fără să fi învățat?

16 Isus le-a răspuns și a zis, Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis pe mine.

17 Dacă cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina *aceasta*, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine.

18 Cine vorbește de la el caută propria lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis pe el, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.

19 Nu v-a dat Moise legea și nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă ucideți?

20 Mulțimea i-a răspuns și a zis, Ai drac, cine caută să teucidă?

21 Isus a răspuns și le-a zis, Am făcut o lucrare și toți vă minunați.

22 De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un om în sabat.

23 Dacă un om primește circumcizia în sabat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime sănătos în sabat?

24 Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă.

25 Atunci unii dintre cei din Ierusalim au spus, Nu este acesta cel pe care caută *ei* să îlucidă?

26 Și iată, vorbește cutezător și *ei* nu îi spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul?

27 Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde este.

28 Și Isus, pe când preda în templu, a strigat și a spus, Deopotrivă mă cunoașteți și știți de unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, ci cel ce m-a trimis pe mine este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți.

29 Dar eu îl cunosc; fiindcă sunt de la el și el m-a trimis pe mine.

30 Atunci căutau de aceea să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul.

31 Și mulți din mulțime l-au crezut pe el și au spus, Când vine Cristosul va face mai multe miracole decât cele pe care le-a făcut acesta?

32 Fariseii au auzit mulțimea cârtind astfel de lucruri despre el; și fariseii și marii preoți au trimis servitori ca să îl prindă.

33 Atunci Isus le-a spus, Mai sunt cu voi puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a trimis pe mine.

34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni.

35 Atunci iudeii au spus între ei, Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu cumva se va duce la cei împrăștiați printre neamuri și să învețe pe neamuri?

36 Ce este acest cuvânt pe care l-a spus, Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

37 În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, spunând, Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea.

38 Cel ce mă crede pe mine, după cum a spus scriptura, din lăuntru lui vor curge râuri de apă vie.

39 (Dar spunea aceasta despre Spiritul, pe care cei ce îl cred pe el urmau să îl primească; pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese dat; pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)

40 De aceea mulți din mulțime, când au auzit cuvântul, au spus, Acesta este cu adevărat Profetul.

41 Alții au spus, Acesta este Cristosul. Dar unii au spus, Din Galileea vine Cristosul?

42 Nu a spus scriptura că, Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era David, vine Cristosul?

43 Astfel în mulțime a fost dezbinare din cauza lui.

44 Iar unii din ei voiau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el.

45 Servitorii au venit atunci la marii preoți și la farisei; și ei le-au spus, De ce nu l-ați adus?

46 Servitorii au răspuns, Niciodată vreun om nu a vorbit ca omul acesta.

47 Atunci fariseii le-au răspuns, Nu ați fost și voi înșelați?

48 L-a crezut pe el vreunul dintre conducătorii sau dintre fariseii noștri?

49 Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată.

50 Nicodim le spune, (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei),

51 Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe ce face?

52 Ei au răspuns și i-au zis, Nu ești și tu din Galileea? Cercetează bine și vezi, pentru că din Galileea nu se ridică nici un profet.

53 Și fiecare a mers la casa lui.

8 Isus s-a dus la muntele Măs-linilor.

2 Și dis-de-diminează, a venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a învățat.

3 Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce au pus-o în mijloc,

4 Îi spun, Învățătorule, această femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei.

5 Și Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar ce spui tu?

6 Spuneau aceasta ispitindu-l ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ de parcă nu îi auzea.

7 Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a spus, Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu piatra în ea.

8 Și aplecându-se jos din nou, scria pe pământ.

9 Și cei ce au auzit, fiind muștrați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni,

până la ultimii. Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc.

10 Când s-a ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus, Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-a condamnat?

11 Și a spus, Nimeni Doamne. Și Isus i-a spus, Nici eu nu te condamn, du-te și nu mai păcătui.

12 Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând, Eu sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu va umbra în întuneric, ci va avea lumina vieții.

13 De aceea fariseii i-au spus, Tu aduci mărturie despre tine însuși; mărturia ta nu este adevărată.

14 Isus a răspuns și le-a zis, Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată; pentru că știu de unde am venit și unde mă duc, dar voi nu știți de unde vin și unde mă duc.

15 Voi judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni.

16 Și chiar dacă eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m-a trimis pe mine.

17 Și de asemenea este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.

18 Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi, și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine.

19 Atunci ei i-au spus, Unde este tatăl tău? Isus a răspuns, Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut pe mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl meu.

20 Isus a spus aceste cuvinte în visterie, pe când preda în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că încă nu îi venise timpul.

21 Atunci Isus le-a spus din nou, Eu mă duc, și voi mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru; acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22 Atunci iudeii au spus, O să se omoare? Pentru că spune, *Acolo* unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

23 Și le-a spus, Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume.

24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt *el*, veți muri în păcatele voastre.

25 Atunci i-au spus, Cine ești tu? Și Isus le spune, Chiar *ceea* ce de la început v-am spus vouă.

26 Am multe de spus și de judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis pe mine este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el.

27 Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28 Atunci Isus le-a spus, Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt *el* și că nu fac nimic de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl, acestea vorbesc.

29 Și cel ce m-a trimis pe mine, este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui.

30 Pe când vorbea acestea, mulți l-au crezut pe el.

31 Atunci Isus a spus iudeilor, care l-au crezut pe el, Dacă voi continuați în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei;

32 Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

33 I-au răspuns, Noi suntem sământa lui Abraham și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu, Veți fi făcuți liberi?

34 Isus le-a răspuns, Adevărat, adevărat vă spun, Oricine face păcat este robul păcatului.

35 Și robul nu rămâne în casă pentru totdeauna, Fiul însă trăiește pentru totdeauna.

36 De aceea, dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi.

37 Știu că sunteți sămânța lui Abraham; dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi.

38 Eu spun ceea ce am văzut cu Tatăl meu; și voi faceți așadar ce ați văzut cu tatăl vostru.

39 Au răspuns și i-au zis, Tatăl nostru este Abraham. Isus le spune, Dacă ați fi copiii lui Abraham ați face faptele lui Abraham.

40 Dar acum căutați să mă ucideți, un om care v-a spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu; aceasta Abraham nu a făcut.

41 Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au spus, Noi nu suntem născuți din curvie; avem un Tată, pe Dumnezeu.

42 Atunci Isus le-a spus, Dacă ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din Dumnezeu; nici nu am venit de la mine însumi, ci el m-a trimis.

43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.

44 Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în picioare în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.

45 Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți.

46 Cine dintre voi mă muștră de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?

47 Cel ce este din Dumnezeu ascultă spusele lui Dumnezeu, voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.

48 Atunci iudeii au răspuns și i-au zis, Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac?

49 Isus a răspuns, Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă dezonozați pe mine.

50 Și eu nu caut gloria mea; este unul care caută și judecă.

51 Adevărat, adevărat vă spun, Dacă cineva ține cuvântul meu nicidecum nu va vedea moartea vreodată.

52 Atunci, iudeii i-au spus, Acum știm că ai drac. Abraham este mort, și profeții; și tu spui, Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum nu va gusta moartea vreodată.

53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Abraham, care este mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuși?

54 Isus a răspuns, Dacă eu mă glorific, gloria mea nu este nimic; este Tatăl meu cel ce mă glorifică pe mine, despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru;

55 Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc și țin cuvântul lui.

56 Tatăl vostru Abraham a săltat de bucurie să vadă ziua mea; și a văzut-o și s-a bucurat.

57 Atunci iudeii au spus către el, Nu ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Abraham?

58 Isus le-a spus, Adevărat, adevărat vă spun, Mai înainte să fi fost Abraham, Eu sunt.

59 Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a ascuns și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor, și astfel a trecut.

9 Și pe când trecea, *Isus* a văzut un om orb din naștere.

2 Și discipolii lui l-au întrebat, spunând, Rabbi, cine a păcătuit, acest om sau părinții lui, de s-a născut orb?

3 Isus a răspuns, Nu a păcătuit nici acest om, nici părinții lui; ci ca lucrările lui Dumnezeu să fie arătate în el.

4 Eu trebuie să lucrez lucrările celui ce m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.

5 Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii.

6 După ce a spus acestea, a scuipat pe pământ și a făcut lut din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu lutul *acela*,

7 Și i-a spus, Du-te, spală-te în bazinul Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus și s-a spălat, și a venit văzând.

8 De aceea, vecinii și cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus, Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?

9 Unii spuneau, El este; alții spuneau, Seamănă cu el; el spunea, Eu sunt.

10 Așadar i-au spus, Cum au fost deschiși ochii tăi?

11 El a răspuns și a zis, Un om numit Isus, a făcut lut și mi-a uns ochii și mi-a spus, Du-te la bazinul Siloamului și spală-te; și m-am dus și m-am spălat și mi-am primit vedere.

12 Atunci i-au spus, Unde este el? El spune, Nu știu.

13 L-au adus la farisei pe cel ce odinioară fusese orb.

14 Și era de sabbat când făcuse Isus lut și i-a deschis ochii.

15 Atunci din nou fariseii l-au întrebat și ei cum a primit vedere. El le-a spus, A pus lut peste ochii mei și m-am spălat și văd.

16 De aceea unii dintre farisei au spus, Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabbatul. Alții au spus, Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole? Și era dezbinare între ei.

17 Din nou au spus orbului, Tu ce spui despre el, pentru că ți-a deschis ochii? El a spus, Este un profet.

18 Dar iudeii nu au crezut despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au chemat pe părinții celui care a primit vedere.

19 Și i-au întrebat, spunând, Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneți că a fost născut orb? Așadar, cum vede acum?

20 Părinții lui le-au răspuns și au zis, Știm că acesta este fiul nostru și că a fost născut orb;

21 Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.

22 Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din sinagogă.

23 Din această cauză au spus părinții lui, Este în vârstă, întrebați-l.

24 Atunci au chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus, Dă-i lauda lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos.

25 El a răspuns și a zis, Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd.

26 Din nou i-au spus, Ce ți-a făcut? Cum a deschis ochii tăi?

27 El le-a răspuns, V-am spus deja și nu ați auzit. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți discipolii lui?

28 Atunci l-au insultat și au spus, Tu ești discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise.

29 Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise; cât despre acesta nu știm de unde este.

30 Omul a răspuns și le-a zis, Fiindcă în aceasta este o minune, că voi nu știți de unde este, și *el* a deschis ochii mei.

31 Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl ascultă.

32 De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unuia ce a fost născut orb.

33 Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.

34 Au răspuns și i-au zis, Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară.

35 Isus a auzit că l-au scos afară; și când l-a găsit i-a spus, Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu?

36 El a răspuns și a zis, Cine este Doamne, ca să îl cred pe el?

37 Și Isus i-a spus, Deopotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine.

38 Și el a spus, Doamne, cred, și s-a închinat lui.

39 Și Isus a spus, Pentru judecată am venit eu în această lume, ca cei ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să devină orbi.

40 Și unii dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste *cuvinte* și i-au spus, Suntem și noi orbi?

41 Isus le-a spus, Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar acum spuneți, Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

10 Adevărat, adevărat vă spun, Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor ci se cațără pe altă parte, acela este un hoț și un tâlhar.

2 Dar cel ce intră pe ușă, este păstorul oilor.

3 Portarul îi deschide lui și oile aud vocea lui; și el cheamă oile lui pe nume și le conduce afară.

4 Și după ce își scoate oile lui, merge înaintea lor și oile îl urmează; pentru că *ele* cunosc vocea lui.

5 Și nu vor urma nicidecum un străin, ci vor fugi de la el; pentru că nu cunosc vocea străinilor.

6 Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles ce erau cele vorbite lor.

7 Atunci Isus le-a spus din nou, Adevărat, adevărat vă spun, Eu sunt ușa oilor.

8 Toți cei ce au venit înainte de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat.

9 Eu sunt ușa, dacă intră cineva prin mine va fi salvat, și va intra și va ieși, și va găsi pășune.

10 Hoțul nu vine decât ca să fure și săucidă și să distrugă. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă mai abundent.

11 Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

12 Dar cel ce este angajat și nu păstorul, și oile nu sunt ale lui, vede

lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile.

13 Cel angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi.

14 Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele, și sunt cunoscut de ale mele.

15 Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi.

16 Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și *ele* vor auzi vocea mea; și va fi o singură turme și un singur păstor.

17 Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu *îmi* dau viața mea, ca iarăși să o iau.

18 Nimeni nu o ia de la mine, ci o dau eu de la mine. Am autoritate să o dau, și am autoritate să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu.

19 De aceea, din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între iudei.

20 Și mulți dintre ei au spus, Are drac și este nebun; de ce îl ascultați?

21 Alții au spus, Acestea nu sunt spusesele unuia care are drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor?

22 Și la Ierusalim era sărbătoarea dedicării *templului* și era iarnă.

23 Și Isus se plimba prin templu, în colonada lui Solomon.

24 Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus, Până când ne faci să ne *tot* îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-ne *aceasta* pe față.

25 Isus le-a răspuns, V-am zis și nu ați crezut; lucrările pe care le fac eu în numele Tatălui meu, ele aduc mărturie despre mine.

26 Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus.

27 Oile mele aud vocea mea, și eu le cunosc, și *ele* mă urmează;

28 Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată, și nimeni nu le va smulge din mâna mea.

29 Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu.

30 Eu și Tatăl *meu* una suntem.

31 Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îl ucidă cu pietre.

32 Isus le-a răspuns, V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl meu; pentru care din aceste fapte mă ucideți cu pietre?

33 Iudeii i-au răspuns zicând, Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre; ci pentru blasfemie, și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuși Dumnezeu.

34 Isus le-a răspuns, Nu este scris în legea voastră, Eu am spus, Sunteți dumnezei?

35 Dacă i-a numit dumnezei pe cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu, și scriptura nu poate fi desființată,

36 Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, Tu blasfemiezi, pentru că am spus, Sunt Fiul lui Dumnezeu?

37 Dacă nu fac lucrările Tatălui meu, să nu mă credeți.

38 Dar dacă *le* fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți lucrările ca să știți și să credeți că Tatăl *este* în mine și eu în el.

39 De aceea căutau din nou să îl prindă, dar *el* a scăpat din mâna lor.

40 Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo.

41 Și mulți au venit la el și au spus, Ioan într-adevăr nu a făcut nici un miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.

42 Și acolo mulți l-au crezut pe el.

11 Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei și al surorii ei, Marta.

2 (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.)

3 De aceea surorile au trimis la el, spunând, Doamne, iată, acela pe care îl iubești, este bolnav.

4 Isus, când a auzit, a spus, Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea.

5 Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

6 Când a auzit așadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era;

7 Apoi, după aceasta, le spune discipolilor, Să mergem din nou în Iudeea.

8 Discipolii *lui* îi spun, Rabbi, acum de curând căutau iudeii să te ucidă cu pietre și din nou te duci acolo?

9 Isus a răspuns, Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia.

10 Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este lumină în el.

11 Acestea a spus *Isus*; și după aceea el le spune, Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl trezesc din somn.

12 Atunci discipolii lui au spus, Doamne, dacă doarme, se va face bine.

13 Dar Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna somnului.

14 De aceea atunci Isus le-a spus pe față, Lazăr este mort.

15 Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să mergem la el.

16 Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus celor împreună discipoli cu el, Să mergem și noi, ca să murim cu el.

17 Atunci când a venit Isus, a găsit că el era deja de patru zile în mormânt.

18 Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.

19 Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie din cauza *morții* fratelui lor.

20 Atunci Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria ședea în casă.

21 Atunci Marta i-a spus lui Isus, Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit;

22 Dar știu că orice vei cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.

23 Isus îi spune, Fratele tău va învia.

24 Știu, îi spune Marta, că va învia în înviere, în ziua de apoi.

25 Isus i-a spus, Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi;

26 Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?

27 Da, Doamne, îi spune ea, Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui

Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.

28 Și spunând acestea, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând, Învățătorul a venit și te cheamă.

29 Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit la el.

30 Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.

31 Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o spunând, se duce la mormânt ca să plângă acolo.

32 Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a căzut la picioarele lui spunându-i, Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

33 Iar Isus, când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în spiritul *lui* și s-a tulburat.

34 Și a spus, Unde l-ați pus? Doamne, i-au spus, vino și vezi.

35 Isus plângea.

36 Atunci iudeii au spus, Iată cât îl iubea.

37 Iar unii dintre ei au spus, Nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut astfel ca nici acesta să nu fi murit?

38 Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră, și o piatră era așezată peste ea.

39 Isus a spus, Luați piatra la o parte. Marta, sora celui ce era mort, îi spune, Doamne deja acesta miroase greu, fiindcă este *mort* de patru zile.

40 Isus îi spune, Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

41 Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a spus, Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit.

42 Și eu am știut că totdeauna mă ascuți; dar am spus *astfel* din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că tu m-ai trimis.

43 Și spunând acestea, a strigat cu voce tare, Lazăr, vino afară.

44 Și cel ce era mort a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză și fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le spune, Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.

45 Atunci mulți dintre iudeii, care au venit la Maria și au văzut ce a făcut Isus, l-au crezut pe el.

46 Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus ce a făcut Isus.

47 Atunci marii preoți și fariseii au adunat sinedriul și au spus, Ce facem? Pentru că omul acesta face multe miracole.

48 Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți îl vor crede pe el, și vor veni romanii și ne vor lua, deopotrivă, și locul și națiunea.

49 Dar unul dintre ei, Caiafas, fiind înaltul preot în acel an, le-a spus, Voi nu știți nimic,

50 Nici nu considerați că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor, și să nu piară toată națiunea?

51 Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind înalt preot în anul acela, a profetizat că Isus avea să moară pentru națiune;

52 Și nu numai pentru acea națiune, ci și ca să adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți.

53 De aceea, din acea zi au convenit ca să îl ucidă.

54 De aceea Isus nu mai umbla pe față printre iudei; ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-un oraș numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii săi.

55 Iar paștele iudeilor era aproape și mulți s-au urcat din țară la Ierusalim, înainte de paște ca să se purifice.

56 Atunci ei căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu, Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare?

57 Acum deopotrivă marii preoți și fariseii poruncă dăduseră, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

12 Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți.

2 De aceea acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau la masă cu el.

3 Atunci Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns picioarele lui Isus și a șters picioarele lui cu părul ei; și casa a fost umplută de aroma parfumului.

4 Atunci spune unul dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze,

5 De ce nu a fost vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor?

6 Dar spunea aceasta, nu pentru că se îngrijea de cei săraci; ci pentru că era un hoț și avea punga și lua ce se punea în ea.

7 Atunci Isus a spus, Las-o în pace, pentru ziua îngropării mele l-a ținut.

8 Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

9 Așadar o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre morți.

10 Dar marii preoți s-au înțeleș să îlucidă și pe Lazăr;

11 Pentru că din cauza lui mulți dintre iudei plecau și îl credeau pe Isus.

12 În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim,

13 Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina și strigau, Osana; binecuvântat este Regele lui Israel ce vine în numele Domnului.

14 Și Isus, găsind un măgăruș, s-a așezat pe el; după cum este scris,

15 Nu te teme fiica Sionului, iată, Regele tău vine, șezând pe mânzul unei măgărițe.

16 Și discipolii lui nu au înțeleș aceștea de la început; dar, după ce Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit că acestea au fost scrise despre el și că ei îi făcuseră acestea.

17 Atunci aducea mărturie mulțimea ce a fost cu el când a chemat pe Lazăr afară din mormântul lui, și l-a înviat dintre morți.

18 Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că el făcuse acest miracol.

19 De aceea fariseii au spus între ei, Vedeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea este plecată după el.

20 Și erau anumiți greci printre cei ce se urcau ca să se închine la sărbătoare;

21 Aceștia de aceea, au venit la Filip, care era din Betsaida Galileei și l-au rugat spunând, Domnule, Dorim să vedem pe Isus.

22 Filip vine și spune lui Andrei; și din nou Andrei și Filip îi spun lui Isus.

23 Și Isus le-a răspuns zicând, A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat.

24 Adevărat, adevărat vă spun, Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ și moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.

25 Cel ce își iubește viața sa, și-o va pierde; și cel ce își urăște viața sa în această lume și-o va păstra pentru viață eternă.

26 Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl îl va onora.

27 Acum sufletul meu este tulburat; și ce voi spune? Tată, salvează-mă din această oră; dar din această cauză am venit, pentru această oră.

28 Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer *spunând*, Deopotrivă l-am glorificat și îl voi glorifica din nou.

29 De aceea mulțimea care stătea în picioare și care a auzit a spus, A tunat; alții au spus, Un înger i-a vorbit.

30 Isus a răspuns și a zis, Vocea aceasta nu a venit din cauza mea, ci din cauza voastră.

31 Acum este judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară.

32 Și eu, dacă sunt ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine.

33 A spus aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară.

34 Mulțimea i-a răspuns, Noi am auzit din lege căci Cristosul rămâne pentru totdeauna; și cum spui tu, Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine este acest Fiu al omului?

35 Atunci Isus le-a spus, Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.

36 Cât aveți lumină, credeți în lumină, ca să deveniți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat și s-a ascuns de ei.

37 Dar deși el făcuse atâtea miracole în prezența lor, tot nu îl credeau pe el;

38 Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a spus, Doamne, cine a crezut predicarea noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului?

39 Din această cauză nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou,

40 A orbit ochii lor și a împietrit inima lor; ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima, și să fie convertiți, și să îi vindec.

41 Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el.

42 Totuși, într-adevăr, chiar dintre conducătorii mari, mulți l-au crezut pe el; dar din cauza fariseilor nu îl mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă.

43 Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu.

44 Isus a strigat și a spus, Cel ce mă crede pe mine, nu mă crede pe mine, ci pe cel ce m-a trimis pe mine.

45 Și cine mă vede pe mine, vede pe cel ce m-a trimis pe mine.

46 Eu, o lumină în lume, am venit ca oricine mă crede pe mine să nu rămână în întuneric.

47 Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea.

48 Pe cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de apoi.

49 Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi; ci Tatăl, care m-a trimis pe mine, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc.

50 Și știu că porunca lui este viață eternă; de aceea orice eu vorbesc, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc.

13 Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit pe ei până la capăt.

2 Și cina fiind terminată, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui Simon, să îl trădeze;

3 Isus știind că Tatăl îi dăduse toate în mâinile sale, și că de la Dumnezeu a venit, și la Dumnezeu se duce,

4 Se ridică de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a luat un ștergar și s-a încins.

5 Apoi toarnă apă într-un vas și a început să spele picioarele discipolilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6 Atunci vine la Simon Petru; și el îi spune, Doamne, tu să speli picioarele mele?

7 Isus a răspuns și i-a zis, Ce fac eu nu știi tu acum; dar vei știi după acestea.

8 Petru îi spune, Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus i-a răspuns, Dacă eu nu te spăl, nu ai parte cu mine.

9 Simon Petru îi spune, Doamne, nu numai picioarele mele, dar și mâinile și capul.

10 Isus îi spune, Cel ce este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele, deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.

11 Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus, Nu sunteți toți curați.

12 Și după ce a spălat picioarele lor și și-a luat hainele sale, așezându-se din nou le-a spus, Știți ce v-am făcut?

13 Voi mă numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt.

14 Dacă eu, Domnul și Învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi ar trebui să vă spălați picioarele unii altora.

15 Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am făcut vouă.

16 Adevărat, adevărat vă spun, Robul nu este mai mare decât domnul său, nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.

17 Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți.

18 Nu vorbesc despre voi toți; eu știu pe cine am ales, dar ca să fie împlinită scriptura, Cel ce mănâncă pâine cu mine a ridicat călcăiul său împotriva mea.

19 De acum vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că eu sunt *el*.

20 Adevărat, adevărat vă spun, Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis.

21 După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în spirit și a adus mărturie și

a spus, Adevărat, adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda.

22 Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând despre cine vorbește.

23 Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus.

24 De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela despre care vorbește.

25 Iar acela rezemându-se pe pieptul lui Isus îi spune, Doamne, cine este?

26 Isus a răspuns, Acela este, căruia îi voi da o bucatăică, după ce am înmuiat-o. Și după ce a înmuiat bucatăica a dat-o lui Iuda Iscariot, al lui Simon.

27 Și după bucatăică, Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus, Ceea ce faci, fă repede.

28 Dar nici unul dintre cei șezând la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.

29 Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi spusese, Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau să dea ceva săracilor.

30 Acela atunci, primind bucatăica, imediat a ieșit; și era noapte.

31 De aceea când a ieșit *Iuda*, Isus a spus, Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el.

32 Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va glorifica de asemenea pe el în el însuși, și imediat îl va glorifica.

33 Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus iudeilor că, Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum.

34 Vă dau o poruncă nouă, Ca să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit, ca și voi să vă iubiți unii pe alții.

35 Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.

36 Simon Petru i-a spus, Doamne, unde te duci? Isus i-a răspuns, Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai târziu mă vei urma.

37 Petru îi spune, Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața pentru tine.

38 Isus i-a răspuns, Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun, Nicidecum nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14 Să nu vă lăsați inima să fie tulburată, credeți în Dumnezeu, credeți de asemenea în mine.

2 În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu *ar fi așa*, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc.

3 Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi.

4 Și știți unde mă duc eu și știți calea.

5 Toma îi spune, Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea?

6 Isus îi spune, Eu sunt calea, și adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.

7 Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

8 Filip îi spune, Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.

9 Isus îi spune, De atât timp sunt cu voi și nu m-ați cunoscut, Filip? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu, Arată-ne pe Tatăl?

10 Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care

vi le vorbesc eu vouă nu le vorbesc de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face lucrările.

11 Credeți-mă că eu *sunt* în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu, credeți-mă chiar din cauza acestor lucrări.

12 Adevărat, adevărat vă spun, Cel ce mă crede pe mine, va face și el lucrările pe care le fac eu; și mai mari decât acestea va face; pentru că eu mă duc la Tatăl meu.

13 Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.

14 Dacă veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

15 Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele.

16 Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru totdeauna;

17 Chiar pe Spiritul adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede, nici nu îl cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă locuiește cu voi și va fi în voi.

18 Nu vă voi lăsa orfani *fără mângâiere*; vin la voi.

19 Încă puțin timp, și lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă vedeți; pentru că eu trăiesc, și voi veți trăi.

20 În ziua aceea, veți ști că eu *sunt* în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

21 Cel ce are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu, și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.

22 Iuda, nu Iscariot, îi spune, Doamne, cum se face că te vei arăta nouă și nu lumii?

23 Isus a răspuns și i-a zis, Dacă cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi

vom veni la el și ne vom face locuință la el.

24 Cel ce nu mă iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui, care m-a trimis pe mine.

25 V-am vorbit acestea, fiind *încă* prezent cu voi.

26 Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v-am spus.

27 Pacea o las cu voi, vă dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Nu lăsați inima voastră să fie tulburată, nici nu o lăsați să fie înfricată.

28 Ați auzit cum eu v-am spus, Plec și vin *din nou* la voi. Dacă m-ați fi iubit v-ați fi bucurat pentru că am spus, Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu este mai mare decât mine.

29 Și acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți.

30 De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prințul acestei lumi și nu are nimic în mine,

31 Dar ca să știe lumea că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15 Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul.

2 Fiecare mlădiță *ce este* în mine neaducând rod, *el* o îndepărtează; și pe fiecare *mlădiță* care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod.

3 Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.

4 Trăiește în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă trăiește în viță;

tot așa nici voi, decât dacă trăiți în mine.

5 Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult rod; pentru că fără mine, nu puteți face nimic.

6 Dacă cineva nu trăiește în mine este aruncat afară ca o mlădiță și este uscat; și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse.

7 Dacă trăiți în mine și cuvintele mele trăiesc în voi, cereți orice doriți și vi se va face.

8 În aceasta este Tatăl meu glori-ficat, fiindcă aduceți mult rod; astfel veți fi discipolii mei.

9 Cum m-a iubit Tatăl, așa v-am iubit și eu; continuați în dragostea mea.

10 Dacă țineți poruncile mele, veți continua în dragostea mea; așa cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și continuu în dragostea lui.

11 V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să continue în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12 Aceasta este porunca mea, Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit.

13 Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața lui pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii mei dacă faceți toate câte eu vă poruncesc.

15 De acum înainte nu vă mai numesc robi; pentru că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni; pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

16 Nu voi m-ați ales, ci eu v-am ales pe voi, și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână; pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.

17 Vă poruncesc acestea, Ca să vă iubiți unii pe alții.

18 Dacă lumea vă urăște, știți că m-a urât înainte de voi.

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște.

20 Amintiți-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus, Robul nu este mai mare decât domnul său. Dacă m-au persecutat pe mine, și pe voi vă vor persecuta; dacă au ținut cuvântul meu, și pe al vostru îl vor ține.

21 Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis pe mine.

22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum nu au nici un pretext pentru păcatul lor.

23 Cine mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

24 Dacă nu aș fi făcut între ei lucrările pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe mine și pe Tatăl meu.

25 Dar *aceasta se întâmplă* ca să fie împlinit cuvântul care a fost scris în legea lor, M-au urât fără motiv.

26 Dar când vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, *adică* Spiritul adevărului care provine de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine.

27 Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru că de la început erați cu mine.

16 V-am spus acestea, ca să nu fiți poticniți.

2 Vă vor excomunica din sinagogi; și vine timpul că oricine vă ucide

va gândi că face un serviciu lui Dumnezeu.

3 Și vă vor face acestea, pentru că nu l-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.

4 Dar v-am spus acestea, pentru ca atunci când va veni timpul, să vă amintiți că eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

5 Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis pe mine; și nimeni dintre voi nu mă întreabă, Unde te duci?

6 Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.

7 Totuși eu vă spun adevărul, Vă este de folos ca eu să plec; fiindcă dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite.

8 Și când vine, el va mostra lumea despre păcat, și despre dreptate, și despre judecată.

9 Despre păcat, pentru că ei nu mă cred pe mine;

10 Despre dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți;

11 Despre judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat.

12 Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum.

13 Dar când vine acesta, Spiritul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi aceea va vorbi, și vă va declara cele ce vin.

14 El mă va glorifica pe mine; pentru că va primi din al meu și vă va arăta.

15 Tot ce are Tatăl este al meu; din această cauză am spus că, Va primi din al meu și vă va arăta.

16 Puțin *timp* și nu mă veți vedea, și din nou puțin *timp* și mă veți vedea, pentru că eu mă duc la Tatăl.

17 Atunci *unii* dintre discipolii lui au spus între ei, Ce este aceasta ce ne spune, Puțin *timp* și nu mă veți vedea și din nou, puțin *timp* și mă veți vedea? și, Pentru că eu mă duc la Tatăl?

18 Spuneau de aceea, Ce este aceasta ce spune, *Încă* puțin timp? Nu știm ce vorbește.

19 Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și le-a spus, Despre aceasta vă întrebați între voi, că am spus, Puțin *timp* și nu mă veți vedea și din nou, puțin *timp* și mă veți vedea?

20 Adevărat, adevărat vă spun, că voi veți plânge și vă veți jeli, dar lumea se va bucura; și veți fi întristați, dar întristarea voastră va deveni bucurie.

21 Femeia când naște are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că un om este născut în lume.

22 Și voi acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o ia de la voi.

23 Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.

24 Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

25 V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole ci vă voi declara deschis despre Tatăl.

26 În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi.

27 Fiindcă Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la Tatăl.

29 Discipolii săi i-au spus, Iată, acum vorbești deschis și ni spui nici o parabolă.

30 Acum suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

31 Isus le-a răspuns, Acum credeți?

32 Iată, vine ora și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui, și mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur pentru că Tatăl este cu mine.

33 V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar aveți curaj, eu am învins lumea.

17 Isus a vorbit acestea și a ridicat ochii săi spre cer și a spus, Tată, a sosit ora. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice,

2 Așa cum i-ai dat autoritate peste toată carnea, ca să dea viață eternă tuturor aceloră pe care i i-ai dat.

3 Și aceasta este viață eternă, ca să te cunoască pe tine, singurul adevărat Dumnezeu și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis.

4 Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac.

5 Și acum, Tată, glorifică-mă tu pe mine cu tine însuși cu gloria pe care o aveam cu tine înainte de a fi lumea.

6 Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau, și mi i-ai dat, și ei au ținut cuvântul tău.

7 Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine.

8 Fiindcă le-am dat spusele pe care tu mi le-ai dat, și ei le-au primit, și au știut cu siguranță că de la tine am ieșit, și au crezut că tu m-ai trimis.

9 Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu; pentru că sunt ai tăi;

10 Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale *sunt* ale mele, și sunt glorificat în ei.

11 Și nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi.

12 Pe când eram cu ei în lume, îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am păzit și nici unul din ei nu este pierdut, decât fiul pierzaniei; ca să fie împlinită scriptura.

13 Și acum vin la tine; și vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria mea împlinită în ei.

14 Eu le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum eu nu sunt din lume.

15 Eu nu mă rog să îi iei din lume ci ca să îi păzești de cel rău.

16 Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume.

17 Sfințește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.

18 Cum m-ai trimis în lume, așa i-am trimis și eu în lume.

19 Și pentru ei mă sfințesc eu însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.

20 Și nu numai pentru ei mă rog ci și pentru cei ce mă vor crede pe mine prin cuvântul lor.

21 Ca ei toți să fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.

22 Și eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una, precum noi suntem una,

23 Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți perfecți în unul, și ca lumea să știe că tu m-ai trimis pe mine și că i-ai iubit, precum m-ai iubit pe mine.

24 Tată, voiesc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o; pentru că m-ai iubit înainte de fondarea lumii.

25 Tată drept, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia au știut că tu m-ai trimis pe mine.

26 Și le-am făcut cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18 După ce a spus acestea, Isus a ieșit cu discipolii lui dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el și discipolii lui.

2 Și Iuda, de asemenea, care l-a trădat, știa locul acela pentru că Isus se aduna deseori acolo cu discipolii lui.

3 Atunci Iuda, primind un grup *de oameni* și servitori de la marii preoți și farisei, vine acolo cu lămpi și torțe și arme.

4 Isus așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieșit înainte și le-a spus, Pe cine căutați?

5 Ei i-au răspuns, Pe Isus din Nazaret. Isus le spune, Eu sunt *el*. Și Iuda de asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare cu ei.

6 Imediat ce le-a spus Isus, Eu sunt *el*, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

7 Atunci i-a întrebat din nou, Pe cine căutați? Și au spus, Pe Isus din Nazaret.

8 Isus a răspuns, V-am zis că eu sunt *el*, așa că dacă mă căutați, lăsați pe aceștia să meargă;

9 Ca să fie împlinit cuvântul pe care îl spusese, Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut pe nici unul.

10 Atunci Simon Petru având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul înaltului preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus.

11 Atunci Isus i-a spus lui Petru, Pune sabia ta în teacă; cupa care Tatăl mi-a dat-o, să nu o beau?

12 Atunci grupul și căpitanul și servitorii iudeilor l-au luat pe Isus, și l-au legat,

13 Și l-au dus întâi la Anas, fiindcă el era socrul lui Caiafas, care era înaltul preot în anul acela.

14 Iar Caiafas era cel care recomandase iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor.

15 Și Simon Petru urma pe Isus, și *tot așa* alt discipol; discipolul acela era cunoscut înaltului preot și a intrat cu Isus în curtea palatului înaltului preot.

16 Petru însă stătea în picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care *îi* era cunoscut înaltului preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru.

17 Atunci servitoarea, portăreasa, i-a spus lui Petru, Nu cumva și tu ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, spune el.

18 Și robii și servitorii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig, stăteau în picioare și se

încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu ei și se încălzea.

19 Atunci înaltul preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre doctrina lui.

20 Isus i-a răspuns, Eu am vorbit lumii deschis; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună întotdeauna iudeii, și nu am spus nimic în ascuns.

21 De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu.

22 Și după ce a vorbit acestea, unul din servitorii care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe Isus, spunând, Așa răspunzi înaltului preot?

23 Isus i-a răspuns, Dacă am vorbit rău adu mărturie despre răul *acesta*, dar dacă *am vorbit* bine, de ce mă bați?

24 Atunci Anas l-a trimis legat la Caiafas, înaltul preot.

25 Și Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus, Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? A negat și a spus, Nu sunt.

26 Unul dintre robii înaltului preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiase Petru, spune, Nu te-am văzut eu în grădină cu el?

27 Atunci Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul.

28 Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafas în sala de judecată; și era dis-de-dimineată și ei nu au intrat în pretoriu, ca nu cumva să fie profanați, ci să poată mânca paștele.

29 Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus, Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?

30 Au răspuns și i-au zis, Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat ție.

31 Atunci Pilat le-a spus, Luați-l voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea i-au spus iudeii, Nouă nu ne este legiuit să ucidem pe nimeni.

32 Ca să fie împlinit cuvântul lui Isus, pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară.

33 Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-a chemat pe Isus și i-a spus, Ești tu Regele iudeilor?

34 Isus i-a răspuns, De la tine însuși spui aceasta, sau alții ți-au spus despre mine?

35 Pilat a răspuns, Sunt eu iudeu? Națiunea ta și marii preoți te-au predat mie; ce ai făcut?

36 Isus a răspuns, Împărăția mea nu este din lumea aceasta; dacă ar fi împărăția mea din lumea aceasta, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici.

37 Atunci Pilat i-a spus, Așadar, ești tu rege? Isus a răspuns, Tu spui că eu sunt rege. Eu, pentru aceasta am fost născut și din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea.

38 Pilat îi spune, Ce este adevăr? Și după ce a spus aceasta a ieșit din nou la iudei și le spune, Eu nu găsesc nici o vină în el.

39 Dar voi aveți un obicei, să vă eliberez pe unul la paște; intenționați așadar să vă eliberez pe Regele iudeilor?

40 Atunci toți au strigat din nou spunând, Nu pe acesta, ci pe Barabas. Iar Barabas era un tâlhar.

19 Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit.

2 Și soldații împletind o coroană de spini, au pus-o pe capul lui și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.

3 Și spuneau, Bucură-te, Regele Iudeilor. Și îl loveau cu palmele.

4 Pilat așadar a ieșit din nou afară și le spune, Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că nu găsec nici o vină în el.

5 Isus a ieșit atunci afară, purtând coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le spune, Iată omul!

6 Așa că marii preoți și servitorii, când l-au văzut, au strigat, spunând, Crucifică-l, Crucifică-l. Pilat le spune, Luați-l voi și crucificați-l; fiindcă eu nu găsec nici o vină în el.

7 Iudeii i-au răspuns, Noi avem o lege și după legea noastră el ar trebui să moară, pentru că s-a făcut pe el însuși Fiul lui Dumnezeu.

8 De aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, a fost mai înfricoșat;

9 Și a intrat din nou în sala de judecată și îi spune lui Isus, De unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns.

10 De aceea Pilat îi spune, Nu îmi vorbești? Nu știi că am autoritate să te crucific și am autoritate să te eliberez?

11 Isus a răspuns, Nu ai avea nici o putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ție are mai mare păcat.

12 Și de atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau spunând, Dacă îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten al Cezarului; oricine se face pe el însuși rege vorbește împotriva Cezarului.

13 Pilat de aceea auzind acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul

numit Paviment, iar în evreiește, Gabata.

14 Și era pregătirea paștelui și cam pe la ora a șasea, și le spune iudeilor, Iată Regele vostru.

15 Dar ei au strigat, Ia-l, ia-l, crucifică-l. Pilat le spune, Să crucific pe Regele vostru? Marii preoți au răspuns, Nu avem rege decât pe Cezar.

16 Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-au luat pe Isus și l-au dus *de acolo*.

17 Și purtând crucea sa a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în evreiește se numește Golgota;

18 Unde l-au crucificat, și cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc.

19 Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris, ISUS DIN NAZARET REGELE IUDEILOR.

20 Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de oraș; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește.

21 Marii preoți ai iudeilor i-au spus așadar lui Pilat, Nu scrie, Regele iudeilor; ci scrie că el a spus, Sunt Rege al iudeilor.

22 Pilat a răspuns, Ce am scris am scris.

23 Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus, au luat hainele lui și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus până jos.

24 De aceea au spus între ei, Să nu o sfâșiem ci să aruncăm sorti pentru ea, a cui să fie: ca să fie împlinită scriptura, care spune, Și-au împărțit hainele mele între ei și pentru cămașa

mea au aruncat sorți. Soldații așadar, au făcut acestea.

25 Iar lângă crucea lui Isus stătea în picioare mama lui, și sora mamei lui, Maria *soția* lui Cleopas, și Maria Magdalena.

26 Isus atunci văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în picioare acolo, îi spune mamei lui, Femeie, iată fiul tău.

27 Apoi îi spune discipolului, Iată mama ta. Și din momentul acela discipolul a luat-o la el acasă.

28 După aceea, Isus știind că toate lucrurile au fost deja făcute, ca să fie împlinită scriptura, spune, Mi-e sete.

29 Și acolo era un vas plin cu oțet și ei umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus la gură.

30 Astfel, după ce Isus a luat oțetul, a spus, S-a terminat; și plecându-și capul și-a dat duhul.

31 De aceea Iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabbat, fiindcă era pregătirea (pentru că ziua aceea de sabbat era mare), l-au implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați.

32 Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale celui lalt, care fusese crucificat cu el.

33 Dar venind la Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele;

34 Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o sulită și imediat a ieșit sânge și apă.

35 Și cel ce a văzut a adus mărturie și mărturia lui este adevărată; și el știe că spune adevărul, ca voi să credeți.

36 Pentru că acestea s-au făcut, ca să fie împlinită scriptura, Nici un os nu i se va zdrobi.

37 Și din nou altă scriptură spune, Se vor uita la cel pe care l-au străpuns.

38 Și după acestea Iosif din Arimateea, fiind discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a permis. De aceea a venit și a luat trupul lui Isus.

39 Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea, și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape patruzeci și cinci de kilograme.

40 Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să înmormânteze.

41 Și în locul unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată.

42 Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

20 În prima zi a săptămânii Maria Magdalena vine de-dimineată la mormânt, pe când era încă întuneric, și vede piatra luată de pe mormânt.

2 Atunci aleargă și vine la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le spune, Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.

3 De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la mormânt.

4 Au alergat astfel amândoi împreună, și celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt.

5 Și aplecându-se a văzut fâșiile de pânză întinse pe jos; totuși nu a intrat.

6 Atunci vine Simon Petru urmându-l și a intrat în mormânt și vede fâșiile de pânză pe jos.

7 Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era întins jos cu fâșiile de pânză ci la o parte, împăturit într-un loc.

8 Așa că atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns primul la mormânt, și a văzut și a crezut.

9 Pentru că nu știau încă scriptura, că el trebuia să învie dintre morți.

10 Apoi discipolii s-au întors din nou la ei acasă.

11 Dar Maria stătea în picioare afară lângă mormânt plângând; și pe când plângea s-a aplecat spre mormânt.

12 Și vede doi îngeri în alb, șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus.

13 Și ei îi spun, Femeie, de ce plângi? Ea le spune, Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.

14 Și după ce a spus acestea, s-a întors înapoi și vede pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus.

15 Isus îi spune, Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este grădinarul, îi spune, Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua.

16 Isus îi spune, Maria. Ea întorcându-se îi spune, Rabbuni; care înseamnă, Învățătorule.

17 Isus îi spune, Nu mă atinge, căci încă nu m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-le, mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, și la Dumnezeu meu și Dumnezeu vostru.

18 Maria Magdalena a venit și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

19 Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima a săptămânii, pe când ușile erau închise unde discipolii erau adunați de teama iudeilor, a venit Isus și a stat în picioare în mijloc și le spune, Pace vouă.

20 Și spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta sa. Atunci au fost bucuroși discipolii, când l-au văzut pe Domnul.

21 Atunci Isus le-a spus din nou, Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl pe mine, așa vă trimit și eu.

22 Și după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le spune, Primiți Duhul Sfânt.

23 Oricui remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute.

24 Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu era cu ei când a venit Isus.

25 Ceilalți discipoli i-au spus atunci, Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus, Dacă nu văd în mâinile lui semnul cuielor, și dacă nu pun degetul meu în semnul cuielor și nu pun mâna mea în coasta lui, nicidecum nu voi crede.

26 Și după opt zile discipolii lui erau înăuntru din nou, și Toma cu ei; a venit Isus, ușile fiind închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus, Pace vouă.

27 Atunci îi spune lui Toma, Adu degetul tău aici și privește mâinile mele; și adu mâna ta și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci credincios.

28 Și Toma a răspuns și i-a zis, Domnul meu și Dumnezeu meu.

29 Isus îi spune, Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și au crezut.

30 Și cu adevărat multe alte semne a făcut Isus în prezența discipolilor săi care nu sunt scrise în această carte.

☛ 31 Dar acestea sunt scrise, ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și astfel crezând să aveți viață prin numele lui.

21 După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea Tiberiadei, și s-a arătat astfel.

2 Erau împreună Simon Petru, și Toma, numit Didumos, și Natanael din Cana Galileei, și *fiii* lui Zebedei, și alți doi dintre discipolii lui.

3 Simon Petru le spune, Mă duc să pescuiesc. Ei îi spun, Venim și noi cu tine. Au plecat și au intrat imediat într-o corabie; și nu au prins nimic în acea noapte.

4 Dar pe când s-a făcut dimineață, Isus stătea în picioare pe țărm; dar discipolii nu știau că era Isus.

5 Atunci Isus le spune, Copilașilor, aveți ceva de mâncare? I-au răspuns, Nu.

6 Și el le-a spus, Aruncați plasa în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o și nu o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

7 De aceea discipolul pe care îl iubea Isus, îi spune lui Petru, Este Domnul. Simon Petru, auzind așadar că este Domnul, s-a încins cu haina de pescar, (fiindcă era gol) și s-a aruncat în mare.

8 Și ceilalți discipoli au venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești, (pentru că nu erau departe de uscat ci cam la două sute de coți).

9 Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni și pește pus deasupra și pâine.

10 Isus le spune, Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

11 Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția nu s-a rupt plasa.

12 Isus le spune, Veniți, mâncați. Și nici unul dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe, Cine ești? știind că este Domnul.

13 Isus atunci vine și ia pâinea și le-o dă, și peștele la fel.

14 Aceasta a fost a treia oară când se arăta Isus discipolilor săi, după ce a fost înviat dintre morți.

15 După ce au mâncat, Isus îi spune lui Simon Petru, Simon al lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El îi spune, Da, Doamne; tu știi că îți sunt prieten. Isus îi spune, Paște mieluseii mei.

16 Îi spune din nou a doua oară, Simon, al lui Iona, mă iubești? El îi spune, Da Doamne; știi că îți sunt prieten. El îi spune, Păstorește oile mele.

17 El îi spune a treia oară, Simon, al lui Iona, Îmi ești tu prieten? Petru s-a întristat că îi spusese a treia oară, Îmi ești tu prieten? Și i-a spus, Doamne, tu toate le știi; tu știi că îți sunt prieten. Isus îi spune, Paște oile mele.

18 Adevărat, adevărat îți spun, Când erai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge, și te va duce unde nu voiești.

19 A spus acestea arătând cu ce moarte îl va glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, îi spune, Urmează-mă.

20 Atunci Petru întorcându-se, îl vede venind în urmă pe discipolul pe care îl iubea Isus și care se rezemase

la cină pe pieptul lui și a spus, Doamne, cine este cel ce te trădează?

21 Petru văzându-l îi spune lui Isus, Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22 Isus îi spune, Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin *eu*, ce îți pasă? Tu urmează-mă.

23 Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu a spus că nu va

muri, ci, Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin *eu*, ce îți pasă?

24 Acesta este discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

25 Și mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, presupun că nici chiar lumea însăși nu ar putea cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

Romani

---

1 Paul, rob al lui Isus Cristos, chemat să *fie* apostol, separat pentru evanghelia lui Dumnezeu,

2 (Pe care a promis-o înainte prin profeții săi în sfințele scripturi),

3 Despre Fiul său Isus Cristos Domnul nostru, care a fost făcut din sămânța lui David conform cărnii;

4 Și declarat Fiul lui Dumnezeu cu putere, conform spiritului sfințeniei, prin învierea dintre morți;

5 Prin care *noi* am primit har și apostolie, pentru obediența față de credință printre toate națiunile, pentru numele lui;

6 Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos;

7 Tuturor celor ce sunt în Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

8 Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este declarată în toată lumea.

9 Fiindcă Dumnezeu este martorul meu, pe care îl servesc cu spiritul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat fac mențiune despre voi întotdeauna în rugăciunile mele;

10 Implorând, dacă este posibil cândva, să am o călătorie bună prin voia lui Dumnezeu, să vin la voi.

11 Fiindcă doresc mult să vă văd, să vă împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți;

12 Și aceasta este, ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința

împărtășită deopotrivă de voi și de mine.

13 Și nu vă voiesc ignoranți fraților, că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod și printre voi, chiar așa ca printre celelalte neamuri.

14 Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor; deopotrivă înțelepților și neînțelepților.

15 Astfel, cu tot ce am în mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.

16 Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă aceasta este puterea lui Dumnezeu pentru salvare oricui crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.

17 Fiindcă în aceasta este dreptatea lui Dumnezeu revelată din credință la credință; așa cum este scris, Iar cel drept va trăi prin credință.

18 Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.

19 Pentru că ceea ce este cunoscut despre Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat lor.

20 Fiindcă, lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;

21 Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșerți în închipuirile

lor și inima lor nepricepută a fost întunecată.

22 Susținând ei înșiși că sunt înțelepți, au devenit proști,

23 Și au schimbat gloria Dumnezeului nemuritor într-o imagine făcută asemenea cu omul muritor, și cu păsări, și fiare cu patru picioare, și cu lucruri târâtoare.

24 De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor lor, să își dezonoreze trupurile între ei;

25 Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună, și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

26 Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea naturală într-aceea care este împotriva naturii;

27 Și tot astfel și bărbații, părăsind folosirea firească a femeii, au ars în pofta lor unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ceea ce este scârbos și primind în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor.

28 Și tot așa cum nu au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care nu sunt cuvenite;

29 Fiind umpluți de toată nedreptatea, curvie, stricăciune, lăcomie, răzbunare; plini de invidie, ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele; șoptitori,

30 Calomniatori, urători de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neobedienți față de părinți,

31 Fără înțelegere, călcători de legământ, fără afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;

32 Care știind judecata lui Dumnezeu, că cei ce comit astfel de lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac, dar și au plăcere în cei ce le comit.

2 De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuși; fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri.

2 Dar suntem siguri că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor ce comit astfel de lucruri.

3 Și gândești aceasta, omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci și tu, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4 Sau disprețuiești bogățiile bunătații lui și a indulgenței și a îndelungii răbdări; neștiind că bunătaatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?

5 Dar, după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru ziua furiei și a revelației dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

6 Care va plăti fiecărui om conform faptelor lui;

7 Celor care prin insistenta răbdare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață eternă;

8 Dar celor ce sunt certăreți și nu fac ce poruncește adevărul, ci fac ce spune nedreptatea, indignare și furie,

9 Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul, întâi al iudeului, și de asemenea al neamurilor.

10 Dar glorie și onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului, și de asemenea neamurilor.

11 Deoarece cu Dumnezeu nu este părtinire.

12 Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin lege;

13 (Fiindcă nu auditorii legii *sunt* drepti înaintea lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepti.

14 De aceea, când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lege lor înșiși;

15 Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, cugetul lor aducând mărturie și gândurile lor, acuzându-se sau, altfel, apărându-se unele pe altele),

16 În ziua când Dumnezeu va judeca secretele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele.

17 Iată, tu, te numești iudeu și te odihnești în lege și te fălești în Dumnezeu,

18 Și îți știi voia și aprobi lucruri mai bune, fiind învățat din lege;

19 Și ești sigur că tu ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în întuneric,

20 Educator al celor fără minte, învățător al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului în lege;

21 Tu dar, care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți? Tu care predici, Să nu furi; furi?

22 Tu care spui, Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care urăști idoli, faci sacrilegiu?

23 Tu care te fălești în lege, dezonorezi pe Dumnezeu prin călcarea legii?

24 Fiindcă prin voi este blasfemiata numele lui Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris.

25 Fiindcă circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă practici legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.

26 De aceea, dacă necircumcisul ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti pentru circumcizie?

27 Și necircumcizia care este prin natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin litera legii și prin circumcizie calci legea?

28 Fiindcă iudeu nu este cel de la exterior; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne;

29 Ci iudeu *este* cel de la interior; și circumcizie *este* aceea a inimii, în spiritul, nu în literă; a cărui laudă nu *este* din oameni, ci din Dumnezeu.

3 Ce avantaj are atunci iudeul, sau care *este* folosul circumciziei?

2 Mult în fiecare fel; mai întâi de toate, fiindcă, într-adevăr, lor le-au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu.

3 Și ce dacă unii nu au crezut? Necredința lor va desființa credința lui Dumnezeu?

4 Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat, și fiecare om mincinos; așa cum este scris, Ca să poți fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când ești judecat.

5 Dar dacă nedreptatea noastră recomandă dreptatea lui Dumnezeu ce vom spune? *Este* nedrept Dumnezeu care varsă furie? (Vorbesc ca un om).

6 Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu a abundat mai mult prin minciuna

mea pentru gloria lui, de ce totuși sunt eu de asemenea ca păcătos judecat?

8 Și nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii că spunem noi), Să facem rele, ca să vină bune? A căror damnare este justă.

9 Atunci ce? Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit înaintea, deopotrivă iudei și neamuri, că toți sunt sub păcat,

10 Așa cum este scris, Nu este nici unul drept, nici măcar unul.

11 Nu este nici unul care înțelege, nu este nici unul care îl caută pe Dumnezeu.

12 Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este nici unul care face bine, nu este nici măcar unul.

13 Gâtul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor au folosit înșelătorie; veninul de aspidă este sub buzele lor;

14 A căror gură este plină de blestem și amărăciune;

15 Picioarele lor sunt iuți să verse sânge;

16 Distrugere și prăpăd sunt în căile lor;

17 Și nu au știut calea păcii;

18 Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19 Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor care sunt sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu.

20 De aceea, prin faptele legii nici o carne nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.

21 Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adevărată prin lege și profeti;

22 Chiar dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență;

23 Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;

24 Fiind declarați drepti în dar datorită harului său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;

25 Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie expiație prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin indulgența lui Dumnezeu;

26 Să declare dreptatea lui în acest timp; ca fiind el drept, și declarând drept pe cel care crede în Isus.

27 Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege? A lucrărilor? Nu, ci prin legea credinței.

28 De aceea concludem că un om este declarat drept prin credință, fără faptele legii.

29 Este el Dumnezeul iudeilor numai? Nu și al neamurilor? Da, și al neamurilor;

30 Văzând că este un singur Dumnezeu care va declara drept din credință circumcisiul, și prin credință necircumcisiul.

31 Desființăm atunci legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4 Așadar, ce vom spune că a găsit Abraham tatăl nostru conform cărnii?

2 Căci, dacă Abraham a fost declarat drept din lucrări, are cu ce să se fâlească; dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3 Fiindcă ce spune scriptura? Abraham a crezut pe Dumnezeu

și aceasta i s-a socotit lui pentru dreptate.

4 Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.

5 Dar celui ce nu lucrează, ci îl crede pe cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.

6 După cum și David vorbește *despre* binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptate fără lucrări,

7 *Spunând*, Binecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

8 Binecuvântat este bărbatul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.

9 Atunci, *vine* această binecuvântare *numai* peste circumcis, sau și peste necircumcis? Fiindcă spunem că lui Abraham credința i s-a socotit pentru dreptate.

10 Dar cum i s-a socotit? Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.

11 Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care o avea fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca să li se atribuie și lor dreptatea;

12 Și să fie tatăl circumciziei celor ce nu sunt doar din circumcizie, ci care de asemenea umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Abraham, *pe când* era în necircumcizie.

13 Fiindcă promisiunea către Abraham sau către sămânța lui, că el va fi moștenitor al lumii, nu este prin lege, ci prin dreptatea credinței.

14 Căci dacă moștenitori sunt cei din lege, credința este făcută deșartă, și promisiunea este desființată;

15 Fiindcă legea lucrează furie; fiindcă unde nu este lege, nu este transgresare.

16 Din această cauză este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința lui Abraham, care este tatăl nostru al tuturor,

17 (Așa cum este scris, Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui pe care l-a crezut, *adică* Dumnezeu, care dă viață morților și cheamă cele ce nu sunt ca cele fiind.

18 Care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor națiuni; conform cu ceea ce i se spusese, Așa va fi sămânța ta.

19 Și nefiind slab în credință, nu s-a uitat la propriul său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici la starea moartă a pântecelui Sarei;

20 Și nu a ezitat la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință; ci a fost întărit în credință, dând glorie lui Dumnezeu;

21 Și fiind deplin convins că, ce a promis a fost în stare să și facă.

22 Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate;

23 Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit lui;

24 Ci și pentru noi, căroră de asemenea ni se va atribui, dacă îl credem pe cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru;

25 Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru a fi declarați drepti.

5 De aceea, fiind declarați drepti prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;

2 Prin care de asemenea avem accesul prin credință în acest har, în care stăm în picioare și ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.

3 Și nu numai, dar ne fălim și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare,

4 Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță;

5 Și speranța nu face de rușine; pentru că dragostea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.

6 Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, Cristos, la timpul cuvenit, a murit pentru cei neevlavioși.

7 Căci cu greu pentru un *om* drept ar muri vreunul; totuși pentru un *om* bun, cumva ar cuteza cineva chiar să moară.

8 Dar Dumnezeu își demonstrează dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși Cristos a murit pentru noi.

9 Cu atât mai mult așadar, fiind acum declarați drepti prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el.

10 Căci, dacă dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind reconciliați, vom fi salvați prin viața lui.

11 Și nu numai, dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum răscumpărarea.

12 Din această cauză, așa cum printr-un *singur* om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit;

13 (Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat când nu este lege.

14 Cu toate acestea, moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și asupra celor ce nu păcătuiseră în asemănarea transgresării lui Adam, care este forma celui ce avea să vină.

15 Dar nu precum greșeala, așa *este* și darul! Căci, dacă prin greșeala unuia, mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu, și darul prin har, care *este* printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.

16 Și nu *ca* prin unul care a păcătuit, *asa este și darul!* Fiindcă judecata *a fost* prin unul la condamnare, iar darul este din cauza multor greșeli, pentru a fi declarat drept.

17 Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății, vor domni în viață prin unul, Isus Cristos).

18 Așadar, precum prin greșeala unuia *a venit judecata* peste toți oamenii la condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, *darul a venit* peste toți oamenii pentru justificarea vieții.

19 Fiindcă, după cum prin neobediința unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin obediința unuia, mulți vor fi făcuți drepti.

20 Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat, harul a abundat și mai mult;

21 Pentru ca, precum păcatul a domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

6 Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde harul?

2 Nicidecum. *Noi*, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el?

3 Dar nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?

4 De aceea suntem îngropați prin botez cu el în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții.

5 Căci dacă am fost plantați împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.

6 Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu *el*, pentru ca trupul păcatului să fie distrus, ca de aici înainte noi să nu mai servim păcatul.

7 Fiindcă cel ce este mort este eliberat de păcat.

8 Și dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el,

9 Știind că Cristos fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are dominație asupra lui.

10 Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o *singură* dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

11 Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Cristos Isus Domnul nostru.

12 De aceea, nu lăsați păcatul să domnească în trupul vostru muritor, ca să faceți ce vă poruncește acesta în poftele lui.

13 Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui

Dumnezeu ca cei ce sunt vii dintre morți, și lui Dumnezeu membrele voastre *ca* unelte ale dreptății.

14 Fiindcă păcatul nu va avea dominație asupra voastră; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

15 Ce atunci? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

16 Nu știți că aceleia cui vă predați robi pentru a face cum vi se poruncește, aceleia îi sunteți robi, căruia faceți ce poruncește; fie ai păcatului pentru moarte, fie ai obedienței pentru dreptate?

17 Dar mulțumiri lui Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați făcut din inimă ce v-a poruncit acea formă de doctrină care v-a fost dată.

18 Fiind astfel eliberați de păcat, ați devenit robii dreptății.

19 Vorbesc omeneste, din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiurii, pentru nelegiuire; tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.

20 Fiindcă *atunci* când erați robii păcatului, erați liberi față de dreptate.

21 Și ce roade aveți atunci în acele lucruri de care acum sunteți rușinați? Fiindcă sfârșitul acelor lucruri *este* moarte.

22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și devenind robi lui Dumnezeu, aveți rodul vostru pentru sfințenie iar sfârșitul, viață eternă.

23 Fiindcă plata păcatului este moarte; dar darul lui Dumnezeu este viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

7 Dar nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor care cunosc legea) că legea are dominație asupra omului cât timp trăiește?

2 Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege, cât timp trăiește *el*; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului.

3 Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, *ea* se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat.

4 De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, *tocmai* cu cel ce este înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

5 Fiindcă, pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru moarte.

6 Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind morți în ceea ce eram ținuți; astfel noi să servim în înnoirea spiritului și nu în vechimea literei.

7 Ce vom spune atunci, *este* legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu așa fi cunoscut poftă, dacă legea nu ar fi spus: Nu pofti.

8 Apoi păcatul, prinzând ocazie prin poruncă a lucrat în mine toată concupiscenta; fiindcă fără lege păcatul *era* mort.

9 Fiindcă odinioară, eu, fără lege eram viu; dar când a venit porunca, păcatul a reînviat și eu am murit.

10 Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-*o ca fiind* pentru moarte.

11 Fiindcă păcatul prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat, și prin ea *m-a* ucis.

12 De aceea, legea *este* sfântă și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13 Atunci ceea ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, prin ceea ce este bun lucrează moarte în mine; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

14 Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

15 Fiindcă ceea ce lucrez nu cunosc; fiindcă ceea ce voiesc, aceea nu practic; dar ce urăsc, aceea fac.

16 Atunci, dacă fac ceea ce nu voiesc, încuviințez legea că *este* bună.

17 Așadar acum nu mai sunt eu care lucrez aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

18 Deoarece știu că în mine, (adică în carnea mea) nu locuiește *nimic* bun; fiindcă a voi este prezent cu mine, dar a lucra ceea ce este bine, nu găsesc.

19 Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic.

20 Și dacă fac ceea ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrez aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21 Găsesc atunci o lege care când voiesc să fac binele, răul este prezent cu mine.

22 Fiindcă mă desfăt în legea lui Dumnezeu după omul dinăuntru;

23 Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului, care este în membrele mele.

24 O, om nenorocit ce sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?

25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar,

cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

8 De aceea, acum nu *este* condamnare pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Spiritului.

2 Fiindcă legea Spiritului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

3 Fiindcă ce legea nu putea face, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu trimițând pe propriul său Fiu, în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;

4 Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Spiritului.

5 Fiindcă cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei ce sunt conform Spiritului, *gândesc* lucrurile Spiritului.

6 Fiindcă a gândi carnal *este* moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace.

7 Pentru că mintea carnală *este* dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu, și nici nu poate fi.

8 Așa că cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu.

9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Spiritul, dacă într-adevăr Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi. Și dacă cineva nu are Spiritul lui Cristos, acesta nu este al lui.

10 Și dacă Cristos *este* în voi, trupul *este* mort din cauza păcatului; dar Spiritul *este* viață din cauza dreptății.

11 Dar dacă Spiritul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți de asemenea va da viață

trupurilor voastre muritoare prin Spiritul său care locuiește în voi.

12 De aceea fraților suntem datori, nu cărnii, *pentru* a trăi conform cărnii.

13 Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă voi prin Spiritul ucideți faptele trupului, veți trăi.

14 Fiindcă toți câți sunt conduși de Spiritul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

15 Fiindcă nu ați primit spiritul robiei din nou spre frică; ci ați primit Spiritul adopției fiilor, prin care strigăm, Abba, Tată.

16 Spiritul însuși aduce mărturie cu spiritul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;

17 Și dacă *suntem* copii, atunci moștenitori; moștenitori într-adevăr ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim cu *el*, ca să și fim glorificați împreună.

18 Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu *sunt* demne *de a fi comparate* cu gloria care va fi revelată în noi.

19 Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu.

20 Căci creatura a fost supusă deșertăciunii nu de voie, ci din cauza celui ce a supus-o în speranță,

21 Deoarece creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.

22 Deoarece știm că toată creația împreună geme și împreună suferă durerile nașterii până acum.

23 Și nu numai *ei*, dar și noi, care avem primele roade ale Spiritului, chiar noi suspinăm în noi înșine așteptând adopția fiilor, *care este* răscumpărarea trupului nostru.

24 Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; fiindcă ceea ce vede cineva, de ce să și spere?

25 Dar dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26 Tot astfel Spiritul de asemenea ajută infirmităților noastre; fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Spiritul însuși mijlocește pentru noi cu gemete de nespus.

27 Și cel ce cercetează inimile știe care *este* mintea Spiritului, pentru că mijlocește pentru sfinți conform *voii lui Dumnezeu*.

28 Și știm că toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor ce sunt chemați conform scopului *său*.

29 Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și predestinat să *fie* făcuți conform imaginii Fiului său, ca el să fie primul născut între mulți frați.

30 Și mai mult, pe care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, i-a și declarat drepti; și pe care i-a declarat drepti, i-a și glorificat.

31 Ce vom spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu *este* pentru noi, cine *poate fi* împotriva noastră?

32 El care, într-adevăr, nu a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toți, cum nu ne va dărui de asemenea, toate lucrurile cu el?

33 Cine va aduce acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu *este* cel care declară drept.

34 Cine *este* cel ce condamnă? Cristos *este* cel ce a murit, da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijlocește pentru noi.

35 Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau întristare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?

36 Așa cum este scris, Din cauza ta suntem *noi* uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.

37 Nu, în toate acestea suntem mai mult decât cuceritori prin cel ce ne-a iubit.

38 Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principalități, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare,

39 Nici înălțime, nici adâncime, nici o altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care *este* în Cristos Isus Domnul nostru.

9 Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,

2 Că am mare întristare și mâhnire neîncetată în inima mea.

3 Fiindcă așa fi dorit să fiu eu însumi anatema de la Cristos pentru frații mei, rudele mele conform cărnii,

4 Care sunt israeliți, a căroră *este* adopția fiilor, și gloria, și legămintele, și darea legii, și serviciul *divin*, și promisiunile;

5 Ai căroră *sunt* tații și din care conform cărnii *este* Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

6 Dar nu ca și cum cuvântul lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel, *sunt* Israel;

7 Nici pentru că sunt sămânța lui Abraham, *sunt* toți copiii; ci, În Isaac și se va numi sămânța.

8 *Căci* așa este, Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu *sunt* copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți pentru sămânță.

9 Fiindcă acesta *este* cuvântul promisiunii, La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu.

10 Și nu numai; tot așa când Rebeca a procreat printr-unul, *chiar* prin tatăl nostru Isaac;

11 (*Copiii*, în adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din lucrări, ci din cel care cheamă);

12 A fost spus *către ea*, Cel mai mare va servi celui mai mic.

13 Așa cum este scris, Am iubit pe Iacob, dar am urât pe Esau.

14 Atunci ce vom spune? *Este* nedreptate cu Dumnezeu? Nicidecum.

15 Fiindcă *el* spune lui Moise, Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine voi avea compasiune.

16 Așadar, nu *este* de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă.

17 Fiindcă scriptura spune lui Faraon, Chiar pentru acest scop te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu să fie declarat peste tot pământul.

18 Așadar *el* are milă de cine voiește, și pe cine voiește împietrește.

19 Dar îmi vei spune atunci, De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voii lui?

20 Dar chiar mai mult, Cine ești tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care *l-a* format, De ce m-ai făcut astfel?

21 Nu are olarul autoritate peste lut, din același amestec să facă un

vas pentru onoare și altul pentru dezonoare?

22 Și dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să facă cunoscută puterea sa, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere;

23 Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie,

24 Chiar pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?

25 Așa cum spune și în Osea, Îl voi chema pe cel ce nu *era* poporul meu, poporul meu; și pe cea care nu *era* preaiubită, preaiubită.

26 Și se va întâmpla în locul unde li se spunea, Voi nu *sunteți* poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu.

27 Isaia, de asemenea, strigă despre Israel, Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță va fi salvată.

28 Fiindcă va termina lucrarea și *o* va scurta în dreptate; pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.

29 Și așa cum a spus Isaia înainte, Dacă Domnul Sabaoth nu ne-ar fi lăsat nouă o sămânță, am fi devenit ca Sodoma și am fi fost făcuți ca Gomora.

30 Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptate, au ajuns la dreptate, chiar dreptatea care *este* din credință;

31 Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.

32 De ce? Pentru că nu *au căutat-o* prin credință, ci ca și cum ar fi fost prin faptele legii. Fiindcă s-au lovit de piatra de cădere;

33 Așa cum este scris, Iată, *eu* pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă de poticnire; și oricine îl crede pe el, nu va fi rușinat.

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel, este ca *ei* să fie salvați.

2 Fiindcă le aduc mărturie lor că au un zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii.

3 Căci fiind ignorați despre dreptatea lui Dumnezeu, și umblând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

4 Căci Cristos *este* sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.

5 Fiindcă Moise descrie dreptatea care *este* din lege că, Omul care face acele lucruri va trăi prin ele.

6 Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel, Nu spune în inima ta, Cine va urca în cer? (Altfel spus, să îl coboare pe Cristos),

7 Sau, Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl aducă pe Cristos din nou dintre morți).

8 Dar ce spune? Cuvântul este aproape de tine, *chiar* în gura ta și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care îl predicăm.

9 Așadar, dacă mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus, și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat.

10 Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.

11 Fiindcă scriptura spune, Oricine îl crede pe el nu va fi rușinat.

12 Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al

tuturor *este* bogat pentru toți care îl cheamă.

13 Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

14 Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?

15 Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris, Cât de frumoase *sunt* picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc evanghelia lucrurilor bune.

16 Dar nu toți au făcut cum spune evanghelia. Fiindcă Isaia spune, Doamne, cine a crezut predicarea noastră?

17 Astfel credința *vine* prin auzire; iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

18 Dar spun, Nu au auzit? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii.

19 Dar spun, Nu a știut Israel? Întâi, Moise spune, Eu vă voi provoca la gelozie prin *ceea ce nu este* națiune, printr-o națiune fără pricepere vă voi mânâia.

20 Iar Isaia este foarte cutezător și spune, Am fost găsit de cei ce nu mă căutau; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de mine.

21 Dar către Israel spune, Toată ziua am întins mâinile mele către un popor recalcitrant și împotrivor cu vorba.

11 Spun atunci, A lepădat Dumnezeu poporul lui? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Abraham, seminția lui Beniamin.

2 Dumnezeu nu a lepădat poporul lui, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre

Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând,

3 Doamne, pe profeții tăi i-au ucis și au surpat altarele tale; și am fost lăsat eu singur și caută viața mea.

4 Dar ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am lăsat șapte mii de bărbați care nu au plecat genunchiul *înaintea* lui Baal.

5 Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.

6 Și dacă prin har, atunci nu mai *este* din lucrări; altfel harul nu mai este har. Dar dacă *este* din lucrări, *atunci* nu mai este har; altfel, lucrarea nu mai este lucrare.

7 Atunci ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea au obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți,

8 (Conform cu ce este scris, Dumnezeu le-a dat spiritul de adormire, ochi, ca să nu vadă, și urechi ca să nu audă), până în această zi.

9 Și David spune, Masa lor să devină ca o cursă, și ca o capcană, și ca o piatră de poticnire, și ca o răsplătire lor;

10 Să li se întunece ochii ca să nu vadă; și să li se îndoiaie spatele întotdeauna.

11 Spun atunci, S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin greșeala lor salvarea vine neamurilor, ca să îi provoace la gelozie;

12 Dacă însă greșeala lor *este* bogăția lumii și paguba lor *este* bogăția neamurilor; cu cât mai mult plinătatea lor?

13 Fiindcă vă vorbesc vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul;

14 Dacă cumva voi provoca la gelozie *pe cei ce sunt* carnea mea, și să salvez pe unii dintre ei.

15 Căci dacă lepădarea lor *este* împăcarea lumii, ce *va fi* primirea lor, decât viață dintre morți?

16 Dar dacă primul rod *este* sfânt, și aluatul; și dacă rădăcina *este* sfântă, ramurile de asemenea.

17 Iar dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele și împreună cu ele te împărțășești din rădăcina și grăsimea măslinului;

18 Nu te fâli față de ramuri. Dar dacă te fâlești, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina pe tine.

19 Vei spune atunci, Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit.

20 Bine, din cauza necredinței au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credință. Nu fi îngâmfat, ci teme-te;

21 Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, *fii atent* ca nu cumva să nu te cruțe nici pe tine.

22 Iată atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu; peste cei ce au căzut, severitate; dar peste tine, bunătate, dacă continui în bunătate; altfel, vei fi tăiat și tu.

23 Și ei, de asemenea, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; fiindcă Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou.

24 Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul sălbatic prin natură, și ai fost altoit împotriva naturii într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt *ramuri* naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?

25 Fiindcă nu voiesc să fiți voi ignoranți, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în propriile voastre concepții; pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor.

26 Și astfel tot Israelul va fi salvat; așa cum este scris, Salvatorul va veni

din Sion și va întoarce neevlavia de la Iacob;

27 Fiindcă acesta *este* legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.

28 Referitor la evanghelie, *sunt* dușmani din cauza voastră, dar referitor la alegere, *sunt* preaiubiți din cauza taților.

29 Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu *sunt* irevocabile.

30 Fiindcă așa cum și voi odinioară nu l-ați crezut pe Dumnezeu, totuși ați primit milă acum prin necredința lor;

31 Tot așa și aceștia nu au crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obțină și ei milă.

32 Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toți în necredință, ca *el* să arate milă tuturor.

33 O, adâncul bogățiilor, deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de necerctabile *sunt* judecățile lui, și de negăsit căile lui!

34 Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost consilierul lui?

35 Sau cine i-a dat *ceva* mai întâi, și lui îi va fi răsplătit?

36 Pentru că din el și prin el și la el *sunt* toate; A lui *fie* gloria pentru totdeauna. Amin.

12 De aceea vă implor, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, *ceea ce este* servirea voastră logică.

2 Și nu fiți conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a dovedi voi care *este* voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și perfectă.

3 Fiindcă spun prin harul care îmi este dat, fiecăruia care este printre voi, să nu gândească mai mareț decât ar trebui să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței.

4 Fiindcă așa cum avem multe membre într-un trup, dar nu toate membrele au același serviciu,

5 Tot așa noi, *fiind* mulți, suntem un trup în Cristos și fiecare *suntem* membre unii altora.

6 Având așadar daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profeția, *să profetăm* conform cu măsura credinței;

7 Sau serviciu, în servire; sau cel ce predă, în învățătură;

8 Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu diligență; cel ce arată milă, cu bucurie;

9 Dragostea *să fie* neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.

10 Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățescă; în onoare dând întâietate altuia.

11 În muncă, nu trândavi; în spirit, fervenți; servind Domnului;

12 În speranță, bucurându-vă; în necaz, răbdând; în rugăciune, continuând neîntrerupt;

13 Împărțind nevoilor sfinților; urmărind ospitalitatea.

14 Binecuvântați pe cei ce vă persecută; binecuvântați și nu blestemați.

15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16 *Fiind* cu aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei umili. Nu fiți înțelepți în propriile voastre concepții.

17 Nerăsplătind nimănu rău pentru rău. Îngrijind de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor.

18 Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

19 Preaiubiților, nu vă răzbunați voi înșivă, ci dați loc furiei, fiindcă este scris, *Pedeapsa este a mea*; eu voi răsplăti, spune Domnul.

20 De aceea, dacă flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui.

21 Nu fi învins de rău, ci învinge răul cu bine.

13 Fiecare suflet să fie supus autorităților mai înalte. Fiindcă nu este autoritate decât de la Dumnezeu; și autoritățile care există, sunt rânduite de Dumnezeu.

2 De aceea, oricine se opune autorității, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, damnare lor înșiși vor primi.

3 Deoarece conducătorii nu sunt de temut lucrărilor bune, ci celor rele. Dorești așadar să nu te temi de autoritate? Fă binele și vei avea laudă de la aceasta;

4 Fiindcă îți este ție servitorul lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci ceea ce este rău, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în van; fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răz-bunător pentru furie asupra celui ce practică răul.

5 De aceea trebuie să fiți supuși nu doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței.

6 Fiindcă din această cauză și plătiți taxe; fiindcă sunt servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat chiar cu acest lucru.

7 De aceea, dați tuturor drepturile cuvenite; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare, onoare.

8 Să nu datorați nimănu nimic, ci să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

9 Fiindcă, Nu comite adulter, Nu ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Nu pofti; și orice altă poruncă este cuprinsă în acest cuvânt, și *anume*, Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.

10 Dragostea nu lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea legii.

11 Și aceasta, știind timpul, că acum *este* ora să ne trezim din somn; căci acum salvarea noastră *este* mai aproape decât *atunci* când am crezut.

12 Noaptea este mult înaintată, ziua este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericii și să îmbrăcăm armura luminii.

13 Să umblăm decent, ca în *timpul* zilei; nu în excese și beții, nu în curvie și lascivitate, nu în ceartă și invidie.

14 Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos, și nu faceți provizii pentru carne, *spre împlinirea* poftelor.

14 Pe cel slab în credință primiți-l, dar nu pentru dispute îndoielnice.

2 Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă ierburi.

3 Să nu disprețuiască cel ce mănâncă pe cel ce nu mănâncă; și să nu judece cel ce nu mănâncă pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit.

4 Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul

său stăpân stă în picioare sau cade. Da, *el* va fi ținut în picioare; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.

5 Unul judecă o zi mai presus decât alta; dar altul judecă toate zilele *la fel*. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

6 Cel ce respectă ziua, *o* respectă pentru Domnul; și cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu *o* respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui Dumnezeu.

7 Fiindcă nici unul din noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.

8 Fiindcă deopotrivă, dacă trăim pentru Domnul trăim, și dacă murim pentru Domnul murim; așadar deopotrivă și dacă trăim și dacă murim ai Domnului suntem.

9 Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit, și s-a sculat, și a trăit din nou, ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor.

10 Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce disprețuiești tu pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.

11 Fiindcă este scris, *Așa cum* eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu.

12 Așa că, fiecare dintre noi va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu.

13 De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta: să nu puneți piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui.

14 Știu și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu *este* necurat prin el însuși; dar pentru cel ce consideră vreun lucru a fi necurat, pentru acela *este* necurat.

15 Dar dacă fratele tău este mârhnit din cauza mâncării *tale*, nu mai umbli conform dragostei creștine. Nu distruge cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Cristos.

16 Nu lăsați așadar binele vostru să fie vorbit de rău;

17 Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, și pace, și bucurie în Duhul Sfânt.

18 Fiindcă cel ce în acestea servește lui Cristos, *este* plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

19 Așadar, să urmărim cele ale păcii și cele ale edificării unuia de către altul.

20 Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile *sunt* pure; dar *este* rău pentru acel om care prin poticnire mănâncă.

21 Bine *este* să nu mănânci nici carne, nici să bei vin, nici *ceva* prin care fratele tău cade, sau este poticnit, sau este făcut slab.

22 Ai tu credință? Să *o* ai pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe el însuși în acel lucru pe care îl permite.

23 Dar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu *mănâncă* din credință; fiindcă tot ce nu *este* din credință este păcat.

15 Dar noi, care suntem puternici, ar trebui să purtăm neputințele celor slabi și nu să ne plăcem nouă înșine.

2 Fiecare dintre noi să plăcem aproapelui, pentru bine, spre edificare.

3 Fiindcă până și Cristos nu și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris, Insolentele celor ce te-au insultat pe tine au căzut peste mine.

4 Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca noi prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.

5 Și Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea să fiți cu aceeași minte unii față de alții, conform lui Cristos Isus;

6 Ca voi, cu o minte și cu o gură să gloriificați pe Dumnezeu, chiar Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

7 De aceea, primiți-vă unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi, pentru gloria lui Dumnezeu.

8 Și spun că Isus Cristos a fost un servitor al circumviziei, pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a confirma promisiunile făcute taților;

9 Și ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru mila lui; așa cum este scris, Din această cauză îți voi mărturisi ție printre neamuri și voi cânta numelui tău.

10 Și din nou spune, Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.

11 Și din nou, Lăudați pe Domnul, voi toate neamurile; și aclamați-l, toate popoarele.

12 Și din nou Isaia spune, Va fi o rădăcină a lui Iese și el se va scula să domnească peste neamuri: în el se vor încrede neamurile.

13 Și Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea, în a crede, pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt.

14 Și eu însumi, de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și avertizați unii pe alții.

15 Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,

16 Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.

17 Eu am cum să mă fălesc prin Isus Cristos, în cele care se referă la Dumnezeu.

18 Fiindcă nu voi cuteza să vorbesc deloc despre cele pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, să fac neamurile obediente, prin cuvânt și faptă,

19 Prin semne puternice și minuni prin puterea Spiritului lui Dumnezeu; așa că, de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, eu am predicat deplin evanghelia lui Cristos.

20 Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu acolo unde Cristos fusese menționat, ca nu cumva să construiesc peste fundația altui om;

21 Ci așa cum este scris: Aceia cărora nu li s-a spus despre el, îl vor vedea; și cei ce nu au auzit vor înțelege.

22 Din care cauză am și fost împiedicat mult să vin la voi.

23 Dar acum, fiindcă nu mai am loc în aceste ținuturi, și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi,

24 Dacă am să mă duc cândva în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să vă văd în călătoria mea și să fiu

condus de voi până acolo, dacă mai întâi voi fi îndestulat cu voi.

25 Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților.

26 Fiindcă cei din Macedonia și Ahaia au avut plăcerea să facă o anume strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care *sunt* în Ierusalim;

27 Într-adevăr, au avut plăcerea și le sunt datori. Căci dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, *este* și datoria *neamurilor* să le servească în cele carnale.

28 Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe la voi spre Spania.

29 Și sunt sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos.

30 Și vă implor, fraților, prin Domnul nostru Isus Cristos și prin dragostea Spiritului, să vă străduiți împreună cu mine, în rugăciunile către Dumnezeu pentru mine;

31 Ca să fiu scăpat de cei ce nu cred, în Iudeea, și pentru ca serviciul pe care îl *am* pentru Ierusalim, să fie bine primit de sfinți;

32 Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi.

33 Și Dumnezeul păcii *fie* cu voi toți. Amin.

16 Vă recomand pe Fibi, sora noastră, care este servitoare a bisericii care este în Chenchreea;

2 Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților și să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă și ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a mea.

3 Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele în Cristos Isus,

4 Care și-au riscat gâtul pentru viața mea; căroră le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile neamurilor.

5 Tot așa, *salutați* biserica ce este în casa lor. Salutați pe Epenetus, preaiubitul meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos.

6 Salutați pe Maria, care s-a ostenit mult pentru noi.

7 Salutați pe Andronicus și pe Junias, rudele mele și părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli, care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.

8 Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul.

9 Salutați pe Urbanes, ajutorul nostru în Cristos și pe Stachis, preaiubitul meu.

10 Salutați pe Apeles, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din *casa* lui Aristobulus.

11 Salutați pe Herodion, ruda mea. Salutați pe cei ce sunt din *casa* lui Narcissus, care sunt în Domnul.

12 Salutați pe Trifena și Trifosa, care ostenesc în Domnul. Salutați pe Persida preaiubita, care a ostenit mult în Domnul.

13 Salutați pe Rufus, cel ales în Domnul și pe mama lui și a mea.

14 Salutați pe Asincritus, pe Flegon, pe Hermas, pe Patrobas, pe Hermes și frații care sunt cu ei.

15 Salutați pe Filologus și Iulia, pe Nereus și sora lui, pe Olimpas și pe toți sfinții care sunt cu ei.

16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.

17 Și fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, șiocoliți-i.

18 Fiindcă cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecului lor; și prin vorbe bine alese și vorbiri plăcute, înșeală inimile celor creduli.

19 Fiindcă obediința voastră este cunoscută printre toți. De aceea mă bucur pentru voi; dar acum, doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor la rău.

20 Și Dumnezeuul păcii va zdrobi complet pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi. Amin.

21 Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Lucius și Iason și Sosipater, rudele mele.

22 Vă salut în Domnul, eu, Terțius, *cel* ce a scris epistola.

23 Vă salută Gaius, gazda mea și a întregii biserici. Vă salută Erastus, vistiernicul orașului și fratele Quartus.

24 Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi toți. Amin.

25 Iar acelaia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelației misterului, care a fost ținut ascuns de la începerea lumii,

26 Dar este arătat acum și prin scripturile profeților, conform poruncii Dumnezeuului cel etern, pentru toate națiunile făcut cunoscut, pentru obediința față de credință;

27 A singurului Dumnezeu înțelept, *fie* gloria, prin Isus Cristos, pentru totdeauna. Amin.

Biblia este o carte unică și mai presus de orice altă carte. Scopul ei este să reveleze pe Dumnezeu oamenilor și să reveleze voia lui Dumnezeu pentru oameni. Biblia este de fapt o carte care conține șazeci și șase de secțiuni numite „cărți.” Treizeci și nouă sunt în Vechiul Testament, sau timpul înainte de Cristos. În mâinile tale ții două cărți din Noul Testament care sunt numite Ioan și Romani. Cele două cărți au răspunsuri valoroase pentru cele mai dificile dar și pentru cele mai valoroase probleme din viață. Întrebările de mai jos includ referințele biblice unde poți găsi răspunsurile biblice.

1. Cum să știu că există Dumnezeu? Ioan 1:1-3,
2. De ce a fost scrisă Biblia? Ioan 20:30; Romani 10:17; Rom. 15:4; Romani 16:25-26,
3. Cum să știu că Biblia este adevărată? Ioan 8:31, 32; Ioan 10:35; Ioan 12:48; Ioan 17:17,
4. Cum să înțeleg Biblia? Ioan 16:13-14
5. Există o lucrare pe care pot să o fac ca să îi placă lui Dumnezeu? Rom. 3:4; Rom. 3:20; 3:27-28; 3:10-12; 7:18
6. Există un loc numit Cer? Ioan 1:51; Ioan 14:1-3
7. Există un loc numit Iad? Ioan 3:18; Ioan 3:36; Ioan 5:29; Rom. 1:18; Rom. 5:9; Rom. 6:23
8. Există doar o singură cale spre Cer? Ioan 10:7-9; Ioan 14:6; Ioan 17:3; Ioan 6:67-69
9. Pot să știu cu siguranță că voi merge în Cer? Ioan 1:12; Ioan 3:16; Ioan 5:24; Ioan 6:40; Ioan 12:49-50; Romani 10:9 și 10:13
10. De ce a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume? Ioan 12:47 și 49, 50; Ioan 3:17; Ioan 6:38-40; Romani 5:8-9, Pagina 47
11. Este posibil să intru în cer dacă țin poruncile sau legile lui Dumnezeu? Romani 3:20; Rom. 3:28; Rom. 5:20; Rom. 7:9-11
12. Citind aceste versete eu știu că sunt vinovat (adică un păcătos) înaintea lui Dumnezeu. Romani 3:23; Cum să fiu drept față de Dumnezeu? Ioan 1:12; Ioan 3:3; Ioan 3:16; Rom. 10:9-10; 10:13; 15:13
13. Care este primul lucru pe care trebuie să îl fac ca să fiu drept față de Dumnezeu? Rom. 2:4-5
14. Văd bunătatea lui Dumnezeu față de mine prin faptul că el a trimis pe Fiul său să moară în locul meu. Vreau să mă întorc (în Biblie se numește pocăință) de la calea mea și să îl primesc pe el. Cum să fac eu aceasta? Rom. 10:9-10; Ioan 9:35-38; Rom. 10:13
15. Cu gura mea eu am mărturisit lui Dumnezeu păcatele mele. Am crezut de asemenea în inima mea că Isus a învins moartea și a înviat

din morți. Acum că sunt NĂSCUT DIN NOU, este posibil, vreodată, să fiu respins de Dumnezeu, sau să fiu separat, în mod complet, în viitor?
Ioan 1:12;

Ioan 3:36; Ioan 5:24; Ioan 6: 40; Ioan 6:47-51; Ioan 10:27-29;

Ioan 14:1-3; Ioan 17:3; Rom. 15:13; 6:11; 6:23; 8:28; 8:35-39; 15:13

DACĂ AI INTRAT, PRINTR-O NAȘTERE SPIRITUALĂ NOUĂ,
ÎN BUCURIA ÎNCREDERII ÎN CRISTOS PRIN CREDINȚĂ,
TREBUIE SĂ FACI ACESTE LUCRURI CA SĂ AI O VIAȚĂ CREȘTINĂ
BUCUROASĂ ȘI ABUNDENTĂ:

1. Roagă-te în fiecare zi – adică, să vorbești cu Dumnezeu.
2. Obține o Biblie întreagă, citește-o în fiecare zi, și roagă pe Dumnezeu să vorbească cu tine prin Cuvântul său.
3. Vorbește despre Cristos cu alții.
4. Unește-te cu alții într-o biserică ce predică toată Biblia fără tradițiile oamenilor.